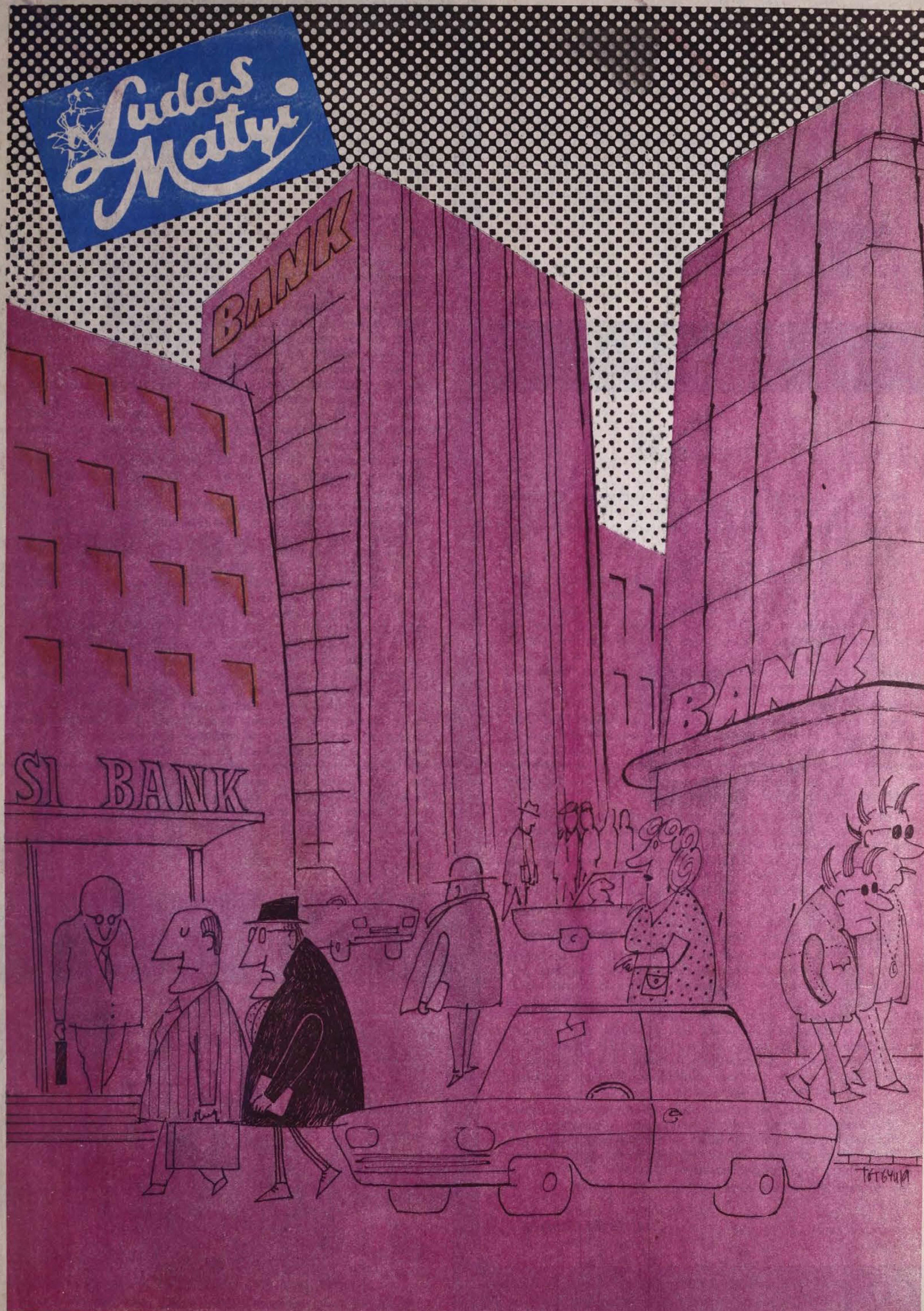
44. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. JÚNIUS 1.



Tót Gyula rajza

– Érdekes, egyre kevesebb a pénzünk, és egyre több a bankunk...

PÉNZÜGYI REVÜNK A 8–9. OLDALON

TALÁNYOS ÁRAK



Roncsderbi

Mindennapi ütközéseink közepette valóságos fölüdülés volt azokat a képsorokat szemlélni, melyeket a május vége felé megrendezett roncsderbiről láthattunk a televízió jóvoltából.

Pár másodperc a Paradicsomban.

Az ám. Mert öröm volt nézni a somogybabodi pályát, hogy hogyan repesztenek azok az enyhén túlhasznált járgányok, micsoda kiélezett verseny, késhegyre menő küzdelem zajlik. Láttuk, ezeveszetten tép az egyik, szélvédő üveg sehol, és egyszercsak fölbukkan a másik, egy négy keréken járó MÉH-telep, egy mozgó rozsdatemető, majd durr, reccs, emez finoman oldalbakapja, amaz finoman az oldalára dől, és ez a helyzet ugyebár semmiképpen sem nevezhető az automobil természetes állapotának.

Tehát érdekes, izgalmas látvány egy ilyen roncsderbi, valahol hallottam, hogy ezeket a kísértetkocsikat direkt erre az egyetlen alkalomra, utolsó utáni versenyre drótozzák össze, hasonlít a dolog egyes kiérdemesült futballisták búcsújátékához, azzal az árnyalatnyi különbséggel, hogy kiérdemesült futballistákat nálunk már nemigen találni.

Megvallom, sajnáltam kicsit, hogy erről a roncsderbiről csak ily rövid tudósítást láthattam, s az elmaradt élvezetekért még az sem kárpótolt igazán, hogy nemcsak Somogybabodon, s nem csupán az esztendő két napján rendeznek minálunk roncsderbit, gondoljunk csak a hazai motorizáció magas szintjére – több, mint kétmillió kocsi! – és a hazai autópark állapotára. És ha mindehhez még a hazai közlekedési morált, no meg az alkoholfogyasztási szokásainkat is hozzászámítjuk, nos, ez azért már majdnem az igazi.

Majdnem. Mert külsőségeiben egyelőre még sokkal kevésbé látványos a mi közúti, köznapi roncsderbink. Egyetlen példa. Ha Somogybabodon valamelyik kocsi a kívánatosnál is jobban lerobbant, akkor előkerült egy két és félkilós kalapács, s ezzel tették ismét derbiképessé a járművet. Ez önmagában is valóságos show. Az élet – tudjuk jól – sokkalta szürkébb. Lohol az autós szervizről szervizre, folyik az alkatrész utáni hajsza. Dögunalom. Ahelyett, hogy beszerezne egy jól fejlett, két és félkilós kalapácsot. Nyéllel, természetesen, ha a háttéripar is úgy akarja.

Szóval színesebbé, élvezetesebbé tehetnénk mindennapi roncsderbinket. Esetleg szellemi vetélkedőt is pászíthatnánk hozzá. Megkérdezhetnénk például a résztvevőket: miért van az, hogy amíg a hazai autók átlagéletkora egyre nő, az autósoké (meg a gyalogosoké) egyre csökken.

De ez már egy másik történet. Másik roncsderbi.

Pardon.

Münz András

Célzás

Egy egész ország latolgatja, hogy vajon szándékosan lőtt-e a ráckevei horgász légpuskával a kenus olimpikonra, vagy gondatlanul? A nyomozást vezető rendőrtiszt erről nem nyilatkozott – ennek eldöntése a bíróság dolga.

Én jóhiszemű ember vagyok – ezért a gondatlan alakzatra szavazok. Reggel a horgász gondatlanul kivette a puskáját a szekrényből, gondatlanul megtöltötte, gondatlanul a vállára vette, és kiment horgászni a stégre. Nem tévedés, nem vadászni ment a puskával, hanem horgászni. Ez az ő szerencséje, mert abban az időszakban teljes vadászati tilalom volt – és ezt nagyon szigorúan veszik. Ha ilyenkor a vadász az erdőben – akárcsak véletlenül is! – elsüti a puskáját, bizony a vadászati szabályok *szándékos* megszegése miatt vonják felelősségre. Ám, mint tudjuk, a kérdéses időben a kenusokra nem volt vadászati tilalom.

De, mondom, a gondatlan horgász nem vadászni ment, hanem horgászni. Nem is tudom, akkor hogy lőtte meg a kenust. Egészen biztosan gondatlanul.

A nyomozás során azt is vizsgálták, hogy történt-e célzás? A válasz egyértelmű: igen! Állítólag ugyanis a kenus egyértelmű célzásokat tett a horgász felmenőire, meg a felmenői pecájára, de a mi emberünk megőrizte nyugalmát, vállához emelte a puskáját és lőtt. No persze abszolút gondatlanul.

Az is kérdés volt, hogy célzott lövést adott-e le a sportolóra, vagy sem. Szerintem nem. Hiszen még a horgászjelölt is tudja, hogy kenusra úgy célzunk, hogy a sportoló alsó széle közepe kerüljön be a célgömbbe – itt pedig erről szó sem volt. Ezt az is bizonyítja, hogy a botcsinálta mesterlövész alaposan mellétrafált, legalább két centivel elhibázta a cél szemét, és ráadásul még a szemüvegét sem vette fel. Igaz – a régi ráckevei mondás szerint –, a vak horgász is talál szemet.

A céltévesztésnek – mint a nyomozás megállapította – az volt az oka, hogy a horgász csak nagyon enyhén volt ittas, amikor a mozgó célpont feltűnt. Ez is a gondatlanságát bizonyítja, hiszen mindenki tudja, hogy a céllövők a verseny előtt olykor alaposan belekóstolnak a célzóvízbe – ez már náluk amolyan bocsánatos bűn. Pedig a mi emberünknek jól kellett tudnia, hogy a ráckevei Duna-parton ritkán van doppingvizsgálat. Remélem, hogy a kenus olimpikonunk felkészülését az a bizonyos érintő-tizes nem gátolja majd, de ha mégis, akkor sincs nagy baj. Akkor ugyanis az olimpiai keretben megüresedik egy hely. Nem tudom, hogy hogy állunk most légpuskalövészetben, de szerintem a ráckevei horgász még beférne a csapatba.

Trunkó Barnabás

HIVATAL A HIVATALÉRT



– Múltak az évek, mindenki előbbre lépett, nem maradtak nálunk beosztottak...

BRENNER GYÖRGY: **Hát most...**

NÉPFRONT



– Könnyű magának, atyám, a maga felettese már nem talál ki naponta újabb parancsolatokat...!

STABILIZÁCIÓS PROGRAM



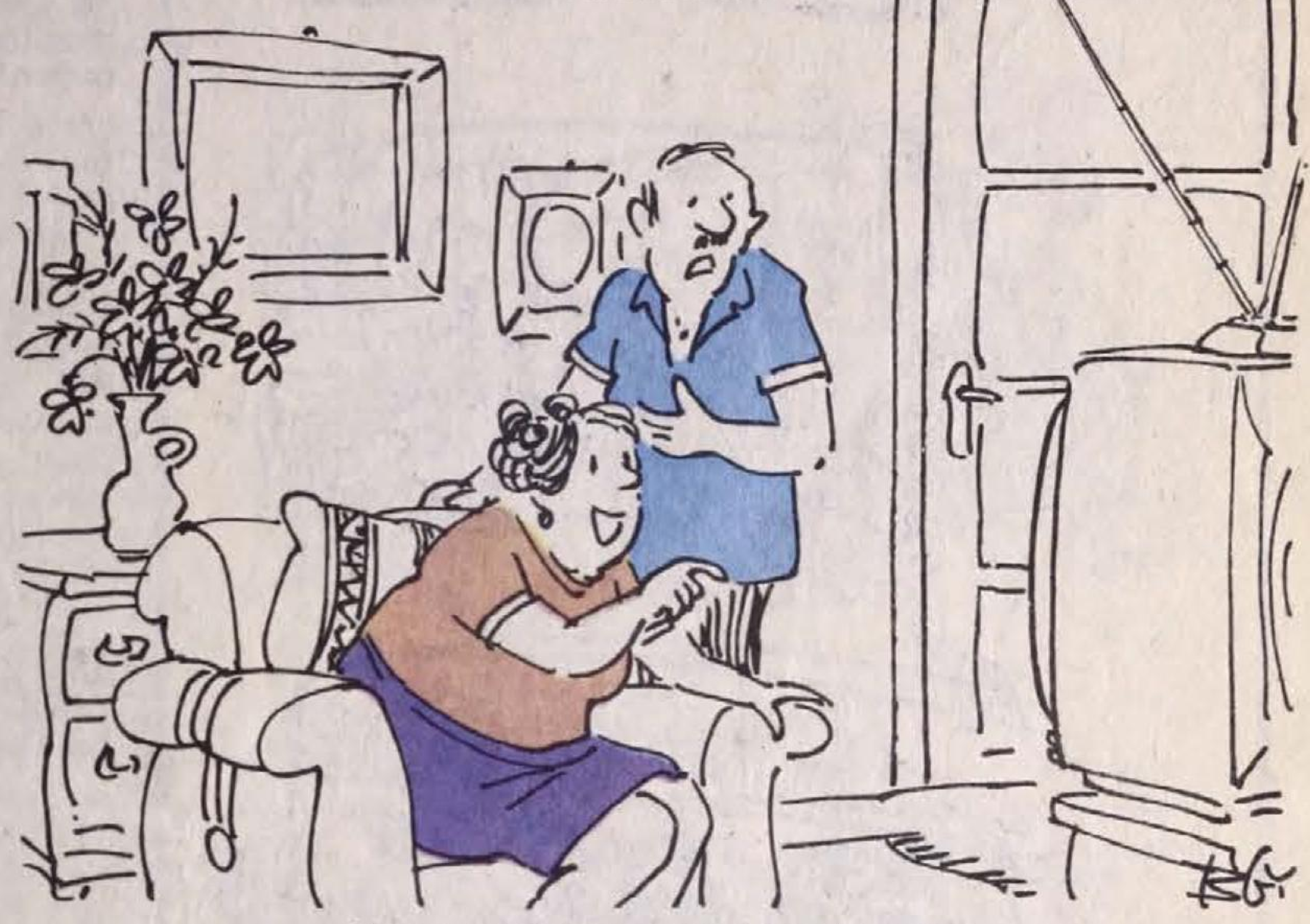
– Elhatározta az öreg, hogy ő innen el nem mozdul.

VILMA NÉNI



– Úgy látszik, román testvéreink írják tovább Erdély történelmét...

HÍRADÓZÁS



– Afganisztánból, mama, Afganisztánból...

A JÓT IS

A minap elmentem az ügyeletes áruházba és vásároltam száznegyvennégy sapkát. Nem közvetlen fogyasztásra, hiszen erre a fejre egy is sok. Hajigálási célzattal. Égre csapkodó örömömet kifejezendő. Ugyanis végre, végre! akadt valaki, aki mellre szívta a felsőbbség óhaját és észrevette a jót is!

— Váratlanul ért bennünket — mondta a szakvezetés —, hogy az osztrákok sokkal jobban futballoztak annál, amilyen játékra mi számítottunk.

Ez gyönyörű dolog, sőt követésre méltó. Íme, már azt a jót is észrevesszük, ami a mi számunkra esetleg nem is olyan trallala. És ez legott a cselekvés útját is megmutatja.

Legközelebb már jóval a mérkőzés előtt le kell ülni az osztrákokkal és áperté el kell mondani nekik, milyen játékot várunk mi tőlük. Akkor aztán holtbiztos, hogy ők aszerint futballoznak majd, mert ez a legkevesebb. Hiszen jó szomszédok volnánk, vagy mi a kő, összeköt bennünket a közös múlt Haynau, Metternich, Bach, mein Gott...

Aztán még azt is mondta a szakvezetés, hogy a négy osztrák gól számunkra a lehető legalkalmatlanabb pillanatban érkezett. És nagyszerű, hogy egyáltalán felismertük ezt a tényt. Ezek után már gyerekjáték a továbblépés. Meg kell mondani az ellenfélnek, hogy csak akkor rúghatnak gólt, amikor az nekünk alkalmas. Ezt egyszerű módon hozhatjuk a tudomásukra. Ül majd a szakvezetés a kispadon és alkalmas pillanatban bekiált:



— Most!

Mondjuk egyet rúghatnak akkor, amikor mi 4:0-ra vezetünk, aztán még egyet 8:1 után. Ha mi esetleg nem vezetnénk 4:0-ra, akkor az egész tárgytalan, a szakvezetés nem kiált be s az ellenfél nem rúghat gólt.

Az örömmotívumok kutatásában még tovább is mehetett volna a szakvezetés. Megnyilatkozhatta volna (például, hogy azért nem csak Markóéknak, hanem a magyar csatároknak is akadt egy jó húzása. Amikor a meccs végén lehúzták magukról a trikót.

Most már joggal várható, hogy a szép bimbó hamarosan rózsába bomlik és minden szint felismeri a jót.

— Váratlanul ért bennünket — mondja majd az ipar —, hogy Hongkong százszor jobb csepülét gyárt a mienknél, századakkora ráfordítással, a mi árunk századrészéért. És ez remek dolog, mi legalábbis halálra röhögjük magunkat. Ugyanis Hongkongot is váratlanul érte, hogy a mi csepülénk százszor rosszabb, százszor súlyosabb és százszor annyiba kerül. Mert, ha nem éri őket váratlanul, akkor bőven elég, ha tízszer jobbat, tízszer olcsóbbat gyártanak tizedakkora ráfordítással és úgy is lekaszálják az orrunk elől a piacot. Hiába, a kapitalizmus már a saját sírját ássa...

— Kétségtelenül igaz — ismeri fel majd a jót a kereskedelem is —, hogy több tonna paradicsom elrohadt. Ez érthető, hiszen a korhadó tőkésvilág piacairól érkeztek. Hogy a folyamathoz mi is hozzájárultunk, az megint csak jó dolog, sőt, zseniális propagandafogás a részünkről. Több éve zárva tartó üzletekbe is szállítottunk paradicsomot. Keravill-boltba is. Patikába, pucerájba, cipőboltba, esernyőjavítóba sajnos már nem jutott belőle. Na mármost mi ebben a jó? Nevetségesen egyszerű. Kezdődik a turistaszezon, fürtökben érkeznek a vendégek. Majd észreveszik, hogy a leglehetetlenebb helyeken is tele vagyunk paradicsommal. És akkor elviszik a hírünket a szélrózsa több iránya felé, hogy íme, Magyarországon még mindig paradicsomi állapotok uralkodnak. Hiszen paradicsom és Paradicsom a világ minden nyelvén azonosan hangzik. Németül Paradies, olaszul Paradiso, angolul Paradise...

— Jó — szól itt majd közbe a bumfordi riporter. — A Paradicsom angolul valóban Paradise. Csak a paradicsom nem paradise.

— Hát micsoda?

— Tomato!

Illetékes Hely orcája ekkor elborul, vasöklét az asztalra ejti és ráförmed a bumfordi riporterre.

— Hát tessék. Itt van. Mert ti mindenben csak a rosszat veszitek észre!

Peterdi Pál

SAJDIK FERENC:

ÚJSÜTETŰ REKLÁMOK













SZILÁNKOK

VILÁGÚTLEVÉL

— Csakhogy ezt is megérhettem! Világútlevéllel a zsebemben utazhatok Lajosmizsére.

MOHÓSÁG

— *Hetvenöt albérlőt tartok a kétszobás lakásomban. Tudna ajánlani egy hetvenhatodikat?*

OK AZ ÍVÁSRA

— Talált gyerek vagyok, nem tudom, mikor jöttem a világra. Ezért az év minden napján megünneplem a születésnapom.

A TÚLVILÁGRÓL

— *A sírkövemen az, hogy „Élt", azért az túlzás.*

GRATULÁCIÓ

— Ilyen kis tehetséggel ilyen nagy karriert tudott elérni? Ön nagyon tehetséges.

RÉGI NÓTA

— *Szaktársak, most tíz perc pihenő, aztán folytatjuk a lógást.*

ŐSZINTESÉG

— Világéletemben erényes asszony voltam, mivel egyetlen férfi sem akart velem szóba állni.

ANYA

— *Mindig két terítéket teszek az asztalra, hátha meglátogat a fiam valamelyik évtizedben.*

SZÉP KIS MÚZEUM

— Milyen szép lenne ez a Monet-festmény, ha néha letörölnék róla a port.

NÁSZÉJSZAKA, ANNO

— *Remélem, betartod a két lépés távolságot!*

MEGLEPŐ

— Képzelje, a legjobb barátomról kiderült, hogy tényleg a legjobb barátom.

JÓSNŐNÉL

— *Uram, ön egy csinos és jól kereső feleségre talál. Én vagyok az...*

FÉRFIDOLGOK

— Öregszik a feleségem. Tegnap a bablevesemben megjelent az első ősz hajszál.

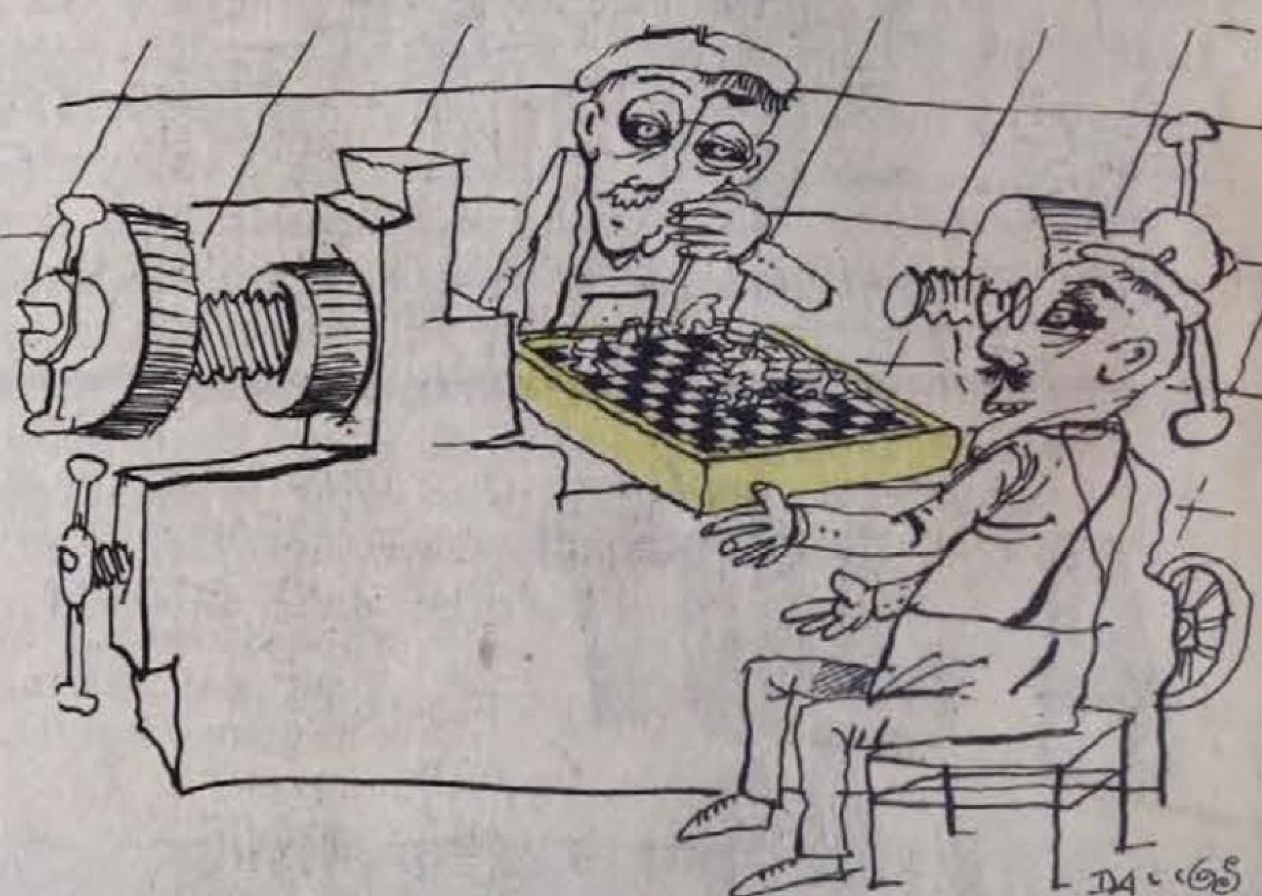
Galambos Szilveszter

RITKA TÜNET



– Doktor úr, felelősségérzetem van...

NINCS MEGRENDELÉS



– Mindjárt vége a munkaidőnek, lépni kellene...

VÁLOGATOTT MECCS



– Ennyi embernek nem fogjuk magunkat strapálni...

Elbúcsúzott a Nagy Öreg

Egy teljes ország búcsúztatta ütemes tapssal, dallal, virággal, szívből jövő igaz szeretettel a Csodálatos Egyéniséget, a felejthetetlen Nagy Egyest, aki hosszú éveken át vezette tartós és olykor meglepő sikerekre azokat, akik kezdettől fogva hittek benne, rábízták sorsukat.

Az ünnepség korántsem volt egyetlen ország ügye. A ritka alkalomra a legnagyobb külföldi tv-állomások, a milliós világlapok is elküldték tudósítóikat, az egész földgolyó odafigyelt.

Az ünnepelt egyszerű munkáscsaládból származott, de tehetségével, szorgalmával, megfontoltságával csakhamar az élre küzdötte magát. A legnehezebb időkben került az élre, ám józan ítélőképességével, az adott helyzet differenciált elemzésével hamarosan rendet teremtett szétzilált együttesében és minden idők egyik legnagyobb vezetői személyiségévé vált. Tudását, egyéniségét a szemben álló felek is elismerték, világraszóló népszerűsége környezetére is átsugárzott, munkabírása mindenkit magával ragadott.

Még búcsúfellépése alkalmával is sikerült maradandót nyújtania, de a hőn óhajtott végső bravúrra már nem futotta erejéből és nyilvánvalóvá vált, hogy most már igényli ifjabb, lendületesebb társai segítségét.

Ég áldjon hát, Mester, sosem felejtjük azt, amit eddig tettél és továbbra is számítunk segítségedre, rutinodra, tapasztalataidra. Élj boldogan, az emberi kor legvégső határáig, Michel Platini!

(peterdi)



– Tessék, tessék, teljesen újat tanítunk!

KIJÁTSZÓSDI A BELVÁROSBAN

A méltán népszerű pilótázás és az adócsalás után új népi lelemény van születőben: a *kijátszósdi.* Ez úgy történik, hogy néhány autós lány meg legény addig dugja össze a fejét a szebb jövő érdekében, mígnem arra a döntésre jutnak, hogy a május közepétől érvényes belvárosi közlekedési rendet megpróbálják kijátszani.

Az újságok már írtak arról a sportos kinézetű fiatalemberről, aki egy rokkant-kocsiban próbált behatolni a tiltott övezetbe, külön szerencse, hogy a rend éber őrei idejekorán lekapcsolták a betolakodót. De nem járt jobban az a Dáciás sem, aki autóját taxinak álcázta, még taxiórát is szereltetett a járműbe, így kísérelte meg a lehetetlent: engedély nélkül behajtani a lezárt zónába.

A kijátszósdinak azonban számos olyan válfaja is létezik, mely még nem kapott az előbbiekhez hasonló nagy nyilvánosságot. Ilyen például az *öltözősdi.* Ezt úgy kell játszani, hogy egy, esetleg több fiú és lány — ezek hiányában férfi vagy nő is megteszi — belvárosi lakosnak öltözik, s ezzel alaposan lóvá teszi a jogtalan behatolók után kutató hatóságokat. Egyes vidékeken az öltözősdihez hozzátartozik, hogy a legények belvárosi arckifejezést öltenek, a lányok pedig — természetesen csupán a megtévesztés miatt — primőröket vásárolnak.

Sok rendőrt meg lehet téveszteni azzal, ha az ember belvárosi akcentussal beszél. Ennek a kijátszósdinak az a lényege, hogy aki nem jogosult behajtani a tiltott övezetbe, egy külön erre a célra kialakított, speciális rend szerint képezi a szavakat, mire a szerv azt hiszi, hogy külföldi delegáció, esetleg éppen államfő szól hozzá és minden további nélkül beengedi az autóst.

Vannak autósok, akik a szent cél érdekében egészen különleges képességeket fejlesztettek ki. Egyesek például a megtévesztésig tudják utánozni a minisztériumi kocsik hangját, mások pedig úgy képezték ki gépkocsijukat, hogy annak fordulatszáma kísértetiesen hasonlítson X elvtárs autójának fordulatszámára. (X elvtársról elég annyit tudni, hogy érdemei elismeréseként örökös behajtási engedélyt adtak ki számára.)



Érdekes elven működik az úgynevezett *Lego-szisztéma.* Ezt úgy játsszák, hogy a vállalkozó kedvű autósok gépkocsijukat nem egyben, hanem szétszerelt állapotban viszik be a lezárt zónába, majd egy arra alkalmas helyen, kellő kézügyességgel összeszerelik és vidáman, de legalábbis huncutul néznek a csodálkozó rendőri poszt szemébe. A szét- és összeszerelés sok esetben már harminc napot sem vesz igénybe, egyes géemkák azonban ennél jóval rövidebb határidőre is vállalják ezt a bonyolult, ám a magyar néplélekhez feltűnően közel álló műveletet.

Sokan, főként a gyávábbak az *ún. Robot kijátszósdi* hívei. Ők azt csinálják, hogy ügyeik elintézésére maguk helyett gépkocsijukat küldik a belvárosba. Miután az autót kellő alapossággal megbüntették, megjelenik a gazdi is, laza, ruganyos léptekkel, mint aki csak éppen arra sétál, amit természetesen nem tilt a törvény.

Állítólag olyanok is akadnak, akik nem próbálják meg kijátszani a behajtási rendeletet. Ezek, a pszichológia legújabb tanításai szerint vagy sivár, érzelemmentes gyermekkorral rendelkeztek, vagy érvényes behajtási engedélyük van, így semmi okuk sincs arra, hogy kevéske szabadidejüket a hatóság kijátszására pazarolják.

Föld S. Péter



– Nehogy valami politikai következtetést vonj le nekem ebből! Én másként gondolom és kész!



Új kísérleti műsor

MSZMP plusz



– Az első szava az volt: glasznoszty.

TEKINTÉLY NÉLKÜLI VEZETŐ



– Ha rosszul mennek a dolgok, ide jönnek kikapcsolódni!

FOTÓSAROK

ILYETÉNKÉP(P)

Jöjjön, néni, ne idegelje magát, addig megyünk, míg a sok kacat között nem találunk egy futball labdát! Ha ez megvan, maga lesz a technikai igazgató.

Ne vidámítson már, az istenért! Hogy maga ehhez nem ért? Falhoz dőlök a röhögéstől! Nézzen a szemembe, néni és mondja meg őszintén: tudja maga, mit jelent az a kifejezés, hogy ilyeténképp? Ez a titka: a jó technikai igazgató akár öt perces interjúban is képes ezt a szót tizenhétszer kimondani.

Van persze más fortély is, figyeljen csak! Ha a riportereket le akarja rázni, mondja azt, hogy: sok még a nyitott kérdés. Ez a köznapi szóhasználatban azt jelenti, hogy sajnos halvány lila gőzünk sincs az egészről, de a nyitott kérdés elegánsabban hangzik.

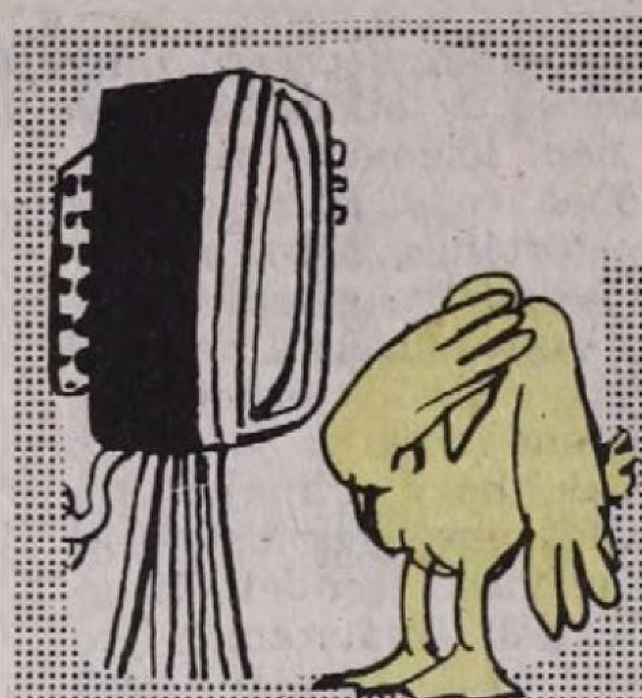
Legyen mindig elegáns, néni, s fel a fejjel: meglátja, lesz még maga is a labdarúgó-válogatott technikai igazgatója!

efespé



(MTI foto: Szabó Sándor felvétele)

SZEMÉLYI VÁLTOZÁSOM



Nem szeretem, ha füst száll a város fölött. A Rákóczi téri csarnok égése óta különösen nem. Vasárnap mégis kimeredt szemmel ültem a tévé előtt, vártam, mikor száll végre a fehér füst az Építők Rózsa Ferenc Székházának kéményéből és hangzik el a Habemus papam... és ki lesz az...

A hosszú várakozás alatt volt időm tűnődni. A személyi változásokról. Mármint az én személyem változásáról. Visszagondoltam a heti tévéműsorra és szomorúan kellett konstatálnom, hogy szellemi leépülésem megkezdődött. Nem értem a krimiket. A krimiket sem értem, pedig a krimi igénytelen műfaj.

Már az előző héten is gétségbeestem. Agyműködésem felmondta a szolgálatot az Utolsó ölelés című amerikai bűnügyi történetnél. Meg akartak ölni egy Egyszerű Embert. Pedig nem ártott az szegény a légynek sem. Fűhöz-fához szaladgált megtudakolandó, mi baja van vele a világnak. A fű-fa a következők voltak: két darab rabbi, egy darab Ártatlan Kislány, aki rosszhiszemű jogcímnélküli bérlőként beköltözött a gyanútlan áldozat lakásába, egy arameus nyelvet művelő professzor, egy sógor, aki leesik a lépcsőn. Mellesleg az Ártatlan Kislány másodállásban becsalt a fürdőkádba egy turistát és addig tisztálkodott vele, amíg az meg nem fulladt. Nomármost a végén — ha jól értettem — az derült ki, hogy az Ártatlan Kislánynak anodacumál volt egy nagymamája, aki ugyancsak kurtizán volt, de főállásban és csak azért, mert Egyszerű Ember nagypapája 50 évvel azelőtt beszervezte egy bordélyházba. Vagyis Tiszta Kislány az ő drága jó nagymamája megrontását a rossz nagypapa unokáján akarta megbosszulni.

Értik? Mert én nem. De ennek nyilván nem a televízió az oka, mégkevésbé a Tiszta Kislány, vagy a rabbik. Ennek egyes-egyedül én vagyok az oka, azzal a szenilis fejemmel.

Persze, hogy már gátlásokkal küszködve ültem le A halott asszony visszatér című francia film elé. Mi lesz, ha ezt sem értem?

Nem értettem. Pedig olyan világosan felvázolták a dolgokat. Itten adva volt egy gazdag francia vezérigazgató, vagyis nem ő volt gazdag, hanem a felesége, aki viszont tolókocsival közlekedett, ezt viszont a férj nem jól tűrte. Sokkal szimpatikusabb volt neki egy gyönyörű, fiatal, butikos szépség. A férj persze meg akart szabadulni a feleségétől, ami meg is történt, egy rossz kézifék jóvoltából. El is temették az asszonyt annak rendje és módja szerint, de pár nap múlva megjelent a színen a halott asszony, vagyis hogy nem az asszony, csak a rá kísértetiesen hasonlító huga, akinek viszont az volt a szépséghibája, hogy dilis volt. El is vitték az elmeosztályra, mint másként gondolkodót, pedig akkor már ment a peresztrojka. Aztán megjelent a filmen egy bácsi, aki fogkeféket árult, mellesleg pedig zsarolta a férjet; feljelenti azzal, hogy megölte a feleségét, pedig nem is ölte meg, hanem vagy a fogkefés, vagy a patikus (ezt nem tudom biztosan). A fogkefés a fogkeféket el akarta adni a patikusnak, az viszont ahelyett, hogy megvette volna a fogkefét, felakasztotta az erdőben (nem a fogkefét, hanem a fogkefést). A férjet pedig jól fejbevágta. Persze a férj is megérte a pénzét, mert amikor a fogkefés fel volt akasztva, a patikus letartóztatva, a bolond nővér a diliházba dugva, akkor az elhunyt feleség tolókocsiját lomtalanítás céljából diadalmasan kilökte az utcára, — ami nem vall éppenséggel hitvesi kegyeletre.

Tehát minden logikus volt, csak én nem értettem az érelmeszesedéses fejemmel. Azt mondtam magamnak, ha ilyen egyszerű történetet sem tudsz követni, akkor jobb lesz barátom, ha ezentúl csak a futball-meccset nézed. Azt talán meg tudod érteni...

Vagy azt sem? Hiszen az is volt a múlt héten. Így kikapni az osztrákoktól?! Pedig most már technikai igazgató vezeti a csapatot. Úgy látszik azonban ez is kevés. Ki kellene nevezni vezérigazgatónak.

Novobáczky Sándor



– Még mindig a gazdasági helyzetünket elemzik, vagy már egy videoclip megy?

A tejipar nem emel árat

ELÉG, HA A TEHENEKET FEJIK...

Két nő a Politikai Bizottságban

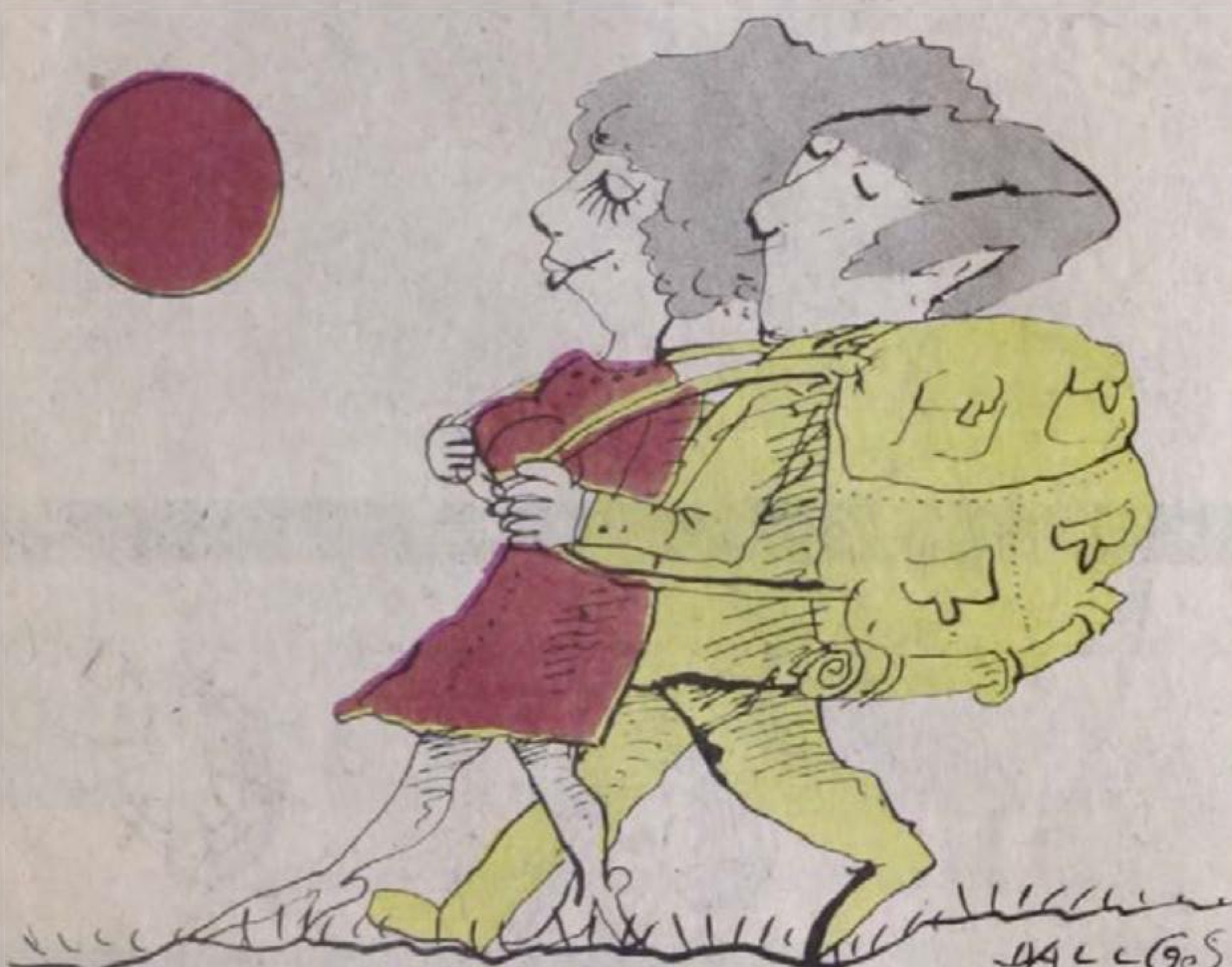
MÁR EZ A PÁLYA IS KEZD ELNŐIESEDNI?

MAI TIBORC



– Addig panaszkodtam, amíg nem újították meg a szerződésemet...

IFJÚSÁGI TURIZMUS



BE VAGYUNK ÁZVA!

Tömegmozgalommá vált nálunk a beázás.

Tegnapelőtt egy új kórház ázott be. És egy régi mozi.

Tegnap két iskola, egy napközi otthon, két vidéki színház.

Ma kézilabda-rangadó maradt el, mert beázott a sportcsarnok.

Holnapra, ha nem történnek sürgősen megfelelő intézkedések, kis hazánk egy nagy locsi-pocsivá válik.

Szerencsére az illetékesek és az érdekeltek majd „lépnek ebben a témában", biztos vagyok benne.

Nem vitás, hogy elsőnek kormányközi ad hoc bizottság alakul majd. Megállapítja, hogy a beázások bizonyos mértékig fentről is jönnek, korábbi hibák miatt. Korrekciókra van szükség. És a dolgozók áldozatvállalására. De tekintettel kell lenni. Ezért az idén csak öt százalékkal. A bizottság előterjeszt egy rövidtávú taktikai javaslatot. Vödör, lavór, lábos. És egy hosszú távú stratégiai elgondolást. Törlőrongy, itatóspapír, felelősök felelősségre vonása.

Megalakul az Első Pannon Beázási Bank. Óriási likviditás! Részvények, kötvény, kincstárjegy, váltó, bón, jutalék, osztalék, kamat, kamatprémium. Húszezer dolláros víz alatti úszóverseny sponzorálása a Hungaroringen. Kirakodóvásár és érmék árusítása. Úgy mint: Wesselényi az árvízi hajós. Noé, a bárkás. Cousteau, a kapitány. Neptun, az isten, Ecsedi, a láp.

Beszáll az oktatásügy is. Az újságok teli lesznek hirdetésekkel. Beázási szakemberek képzése és átképzése. Alap-, közép-, és Niagara-fokon. Beiratkozási díj ezer halpénz, amúgy ingyenesek a tanfolyamok.

Szerkezetet vált a kereskedelem. Előtérbe kerülnek az esernyők, szurkos csizmák, csuklyás halászköpönyegek. Akváriumok,



búvárharangok, tengeralattjárók. A régiségárusok előnyben részesítik majd a nagybefogadóképességű ódon nappali és éjjeli edényeket.

Kitesz magáért a kultúra is. Újra műsoron, folyamatosan a tévében, a rádióban, a könyvüzletekben: Ének az esőben, A kétéltű ember, A tenger csöndje, Egy pohár víz, Esőisten siratja Mexikót. A remekírónő az aluljárókba dobja legújabb alkotását Szex a zuhany alatt címmel. Meg hasonlók.

Kiválik és megalakul a Reménytelenül Beázottak Szakszervezete, a SZOT szülői belegyezésével.

És így tovább, az élet minden szivárgó területén.

Mesélem szomszédomnak, a százesztendős Bogyor bácsinak, hogy mi a szitu a beázásokkal. És hogy mi minden várható ezzel kapcsolatban.

Elismerően bólogat, és azt mondja:

— Haj, de nagyot fejlődött mára a tudomány! Meg a technika! Meg a kultúra! Tudja, fiam, hogy az én időmben még milyen kezdetlegesen harcoltunk a beázás ellen? Van fogalma?

— Nincs fogalmam. Mesélne róla valamit?

— Hát sok mesélnivalóm erről nincsen. Merthogy nagyon primitív volt. Ha beázás történt, valaki felment a tetőre, és visszanyomta a kicsúszott cserepet. Ha törött volt, újat tett a helyére. Tiszta őskor, nem?

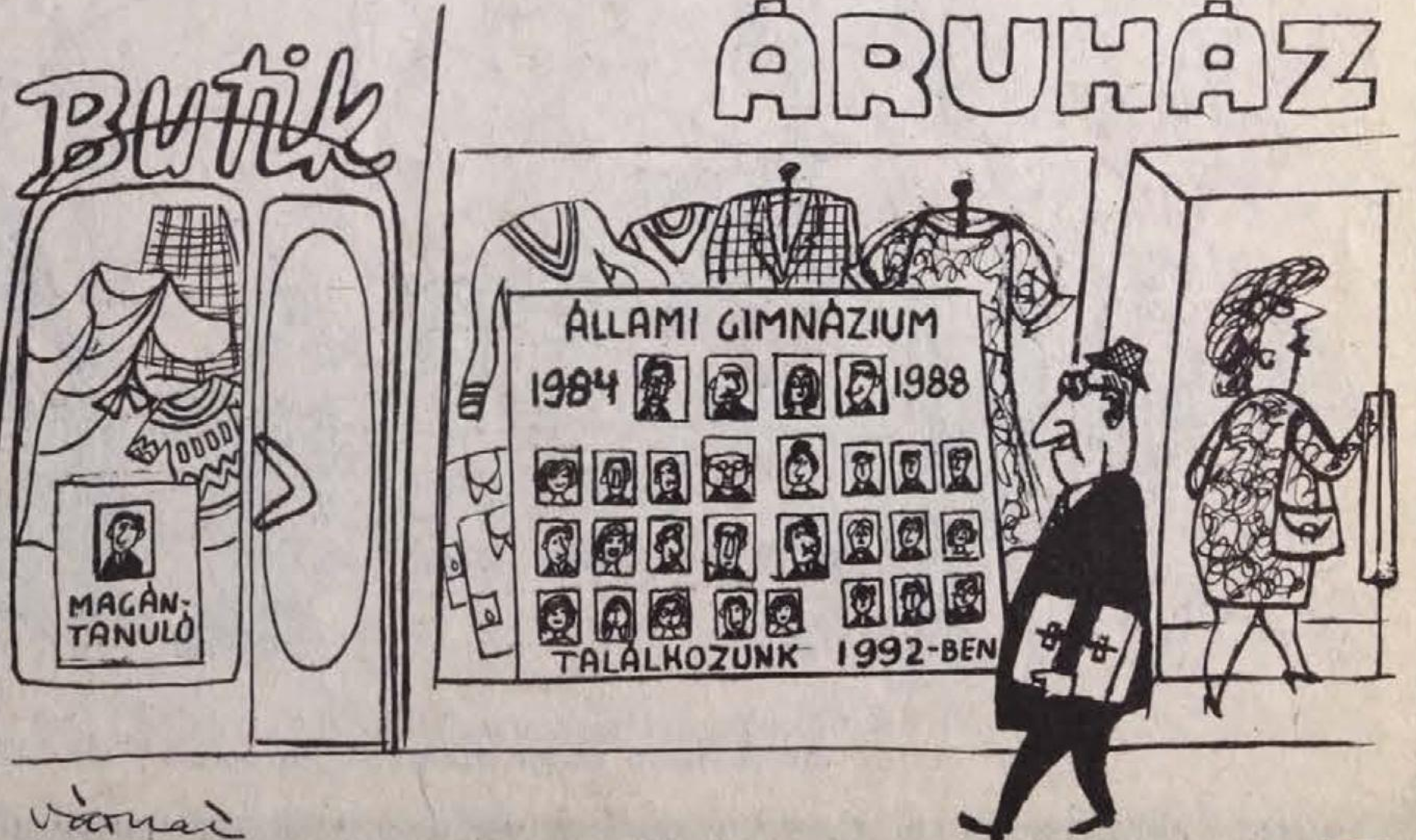
Kürti András

NEMZETI GŐG



– Az osztrákok bezzeg képtelenek eltartani pár ezer menekültet!

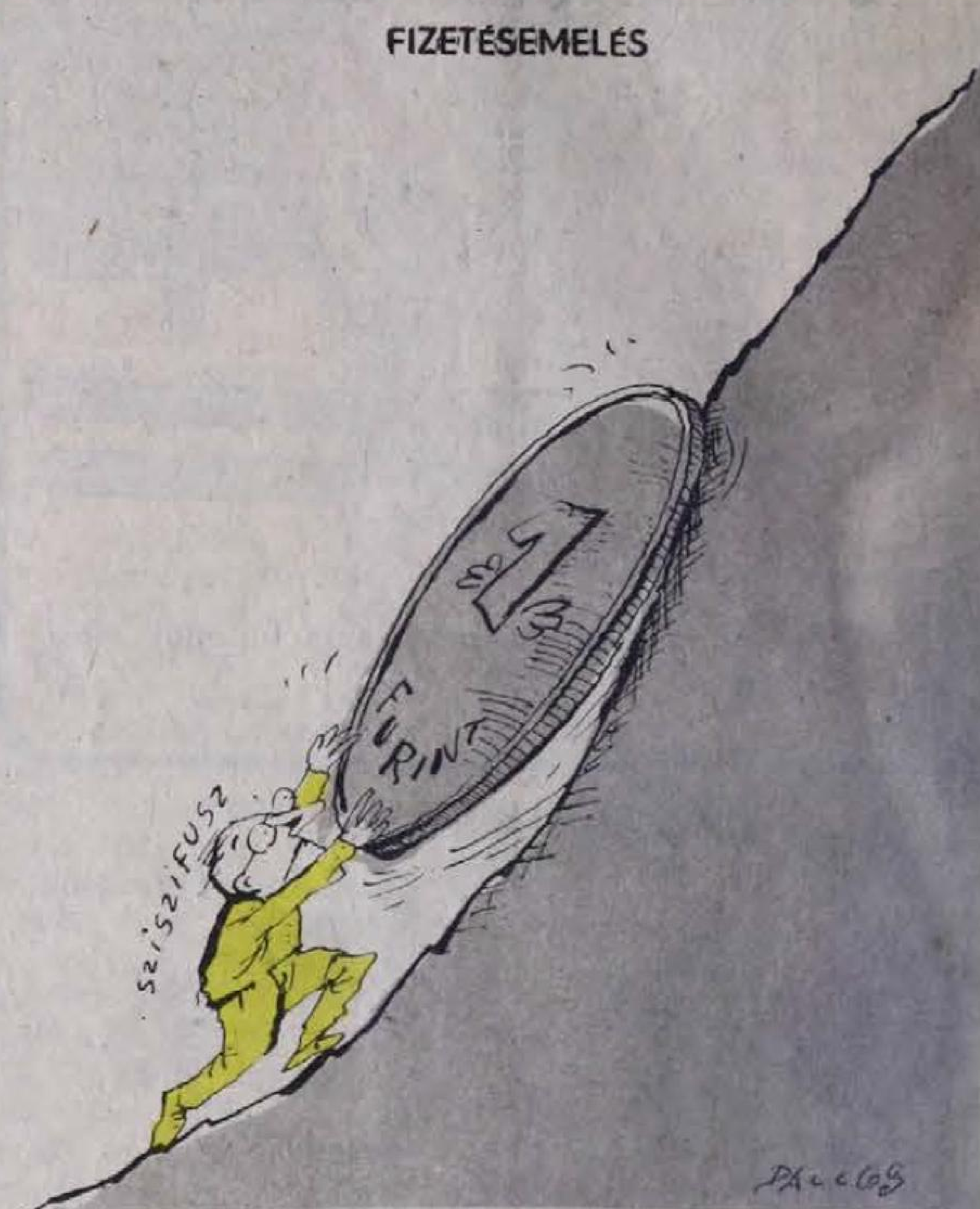
TABLOK



A pénz a legkevesebb


– Nagyon rosszul sikerült a lányom házassága, már a harmadik gyereket szüli...




FIZETÉSEMELÉS


– Lassan természetes lesz a korrupció, így a vesztegetési pénzeket is megadóztatjuk!...

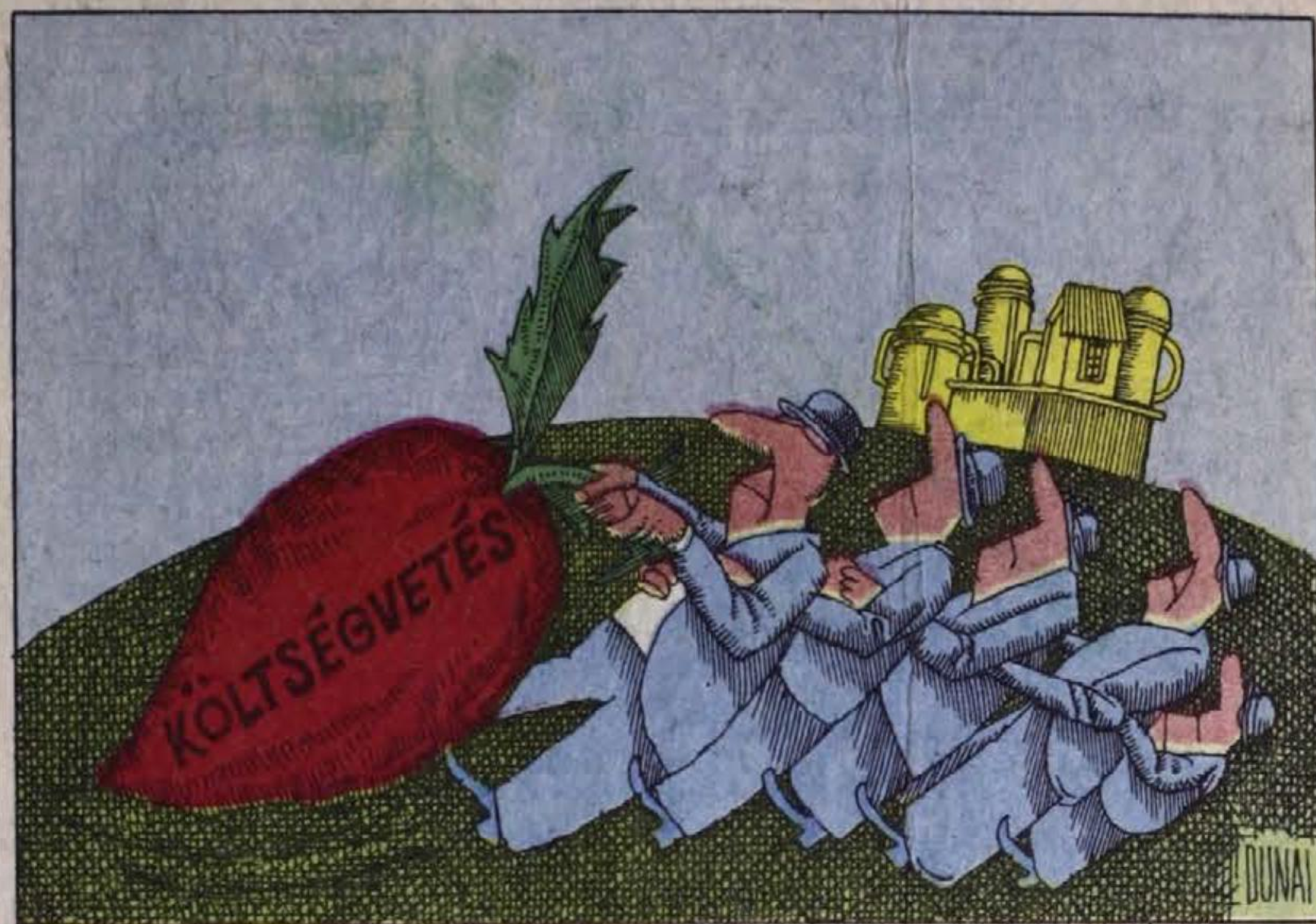


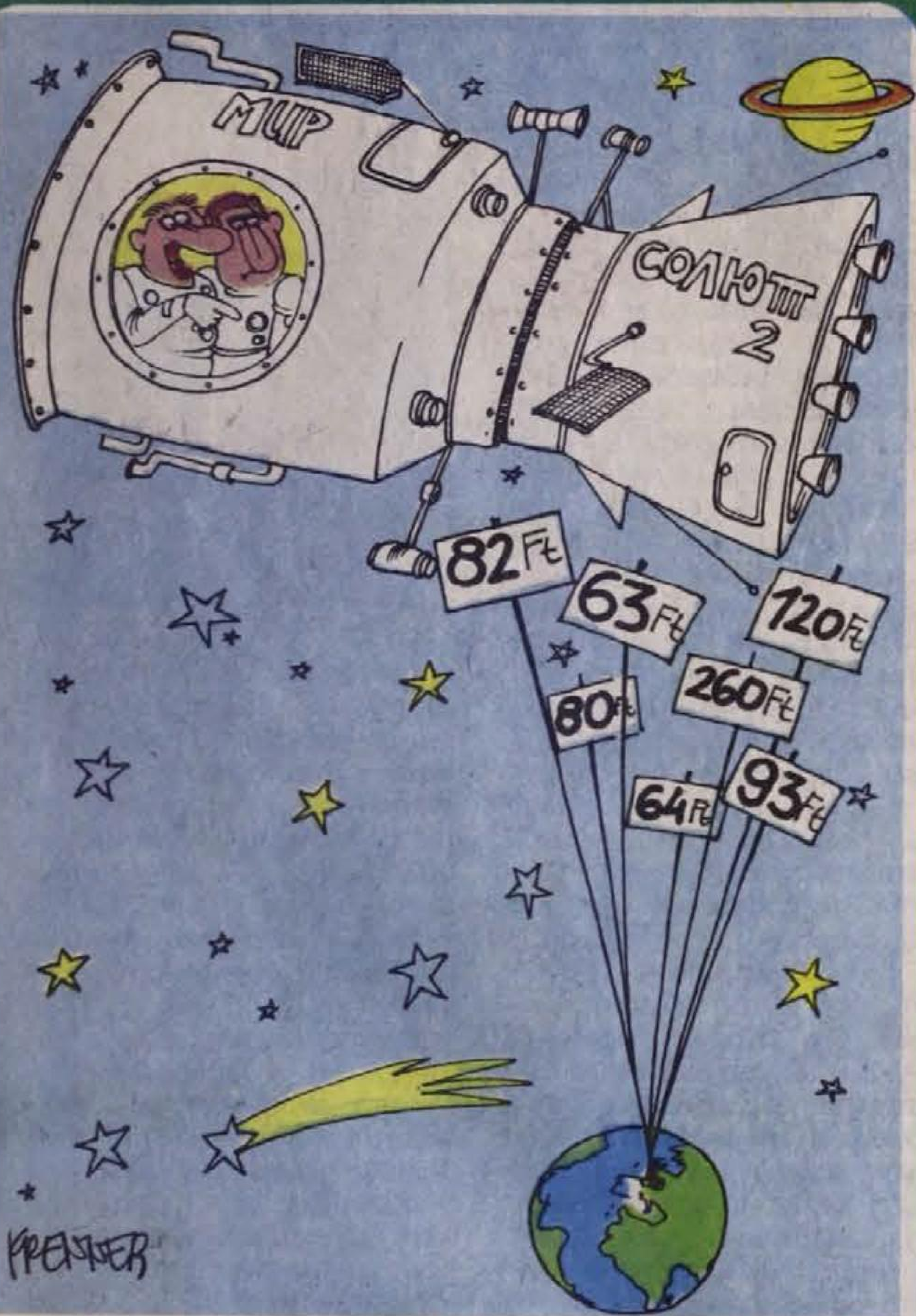

– Osztán mennyi tőkéje van a menyasszonynak, gazduram?



– Fogaskerék- és csapágybutikot nyitottunk, hogy ne legyünk ráfizetésesek...

RÉPAMESE



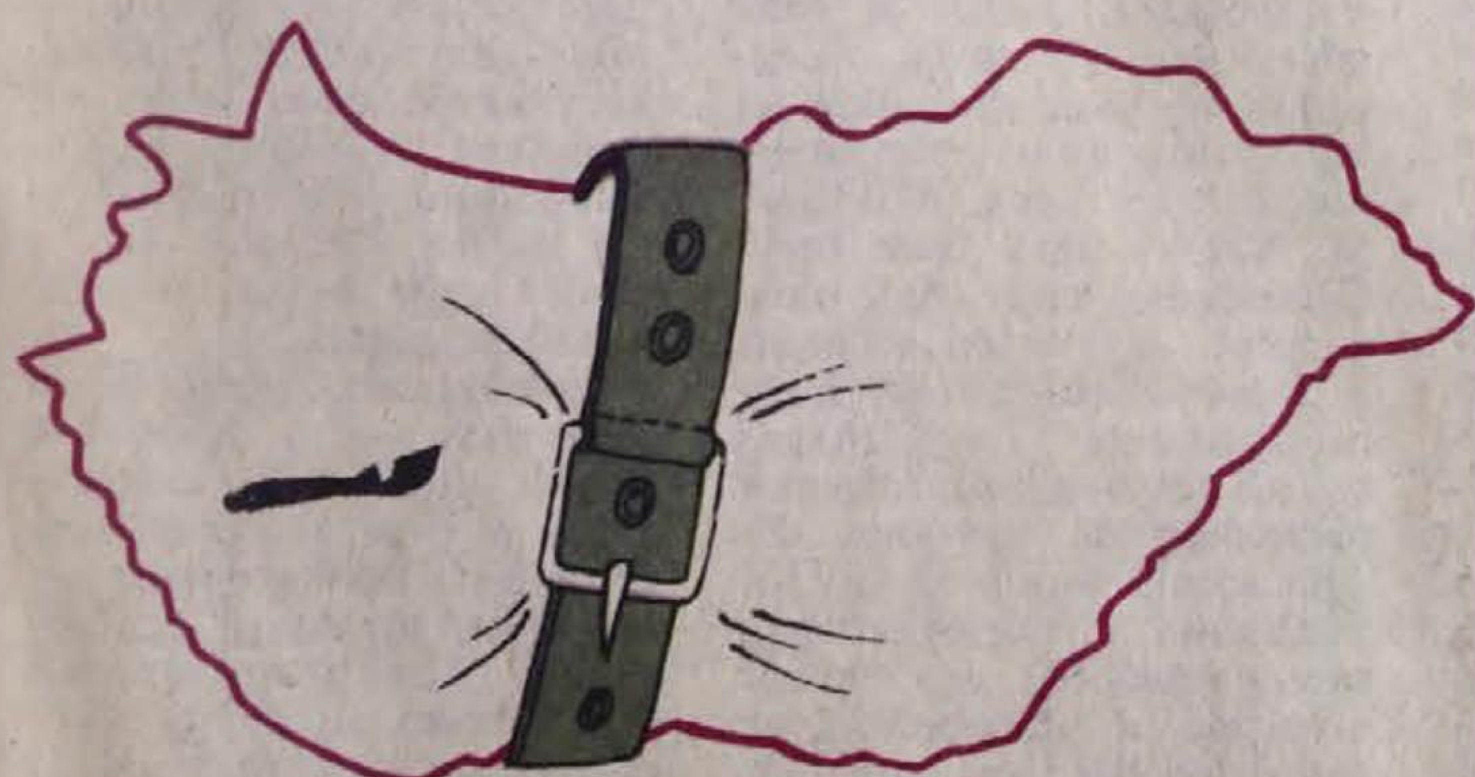


– Ezek a magyarok éppen lefékezik az inflációt...

MINIBANK



– Sajnos, ma már csak betenni lehet, kivenni nem.



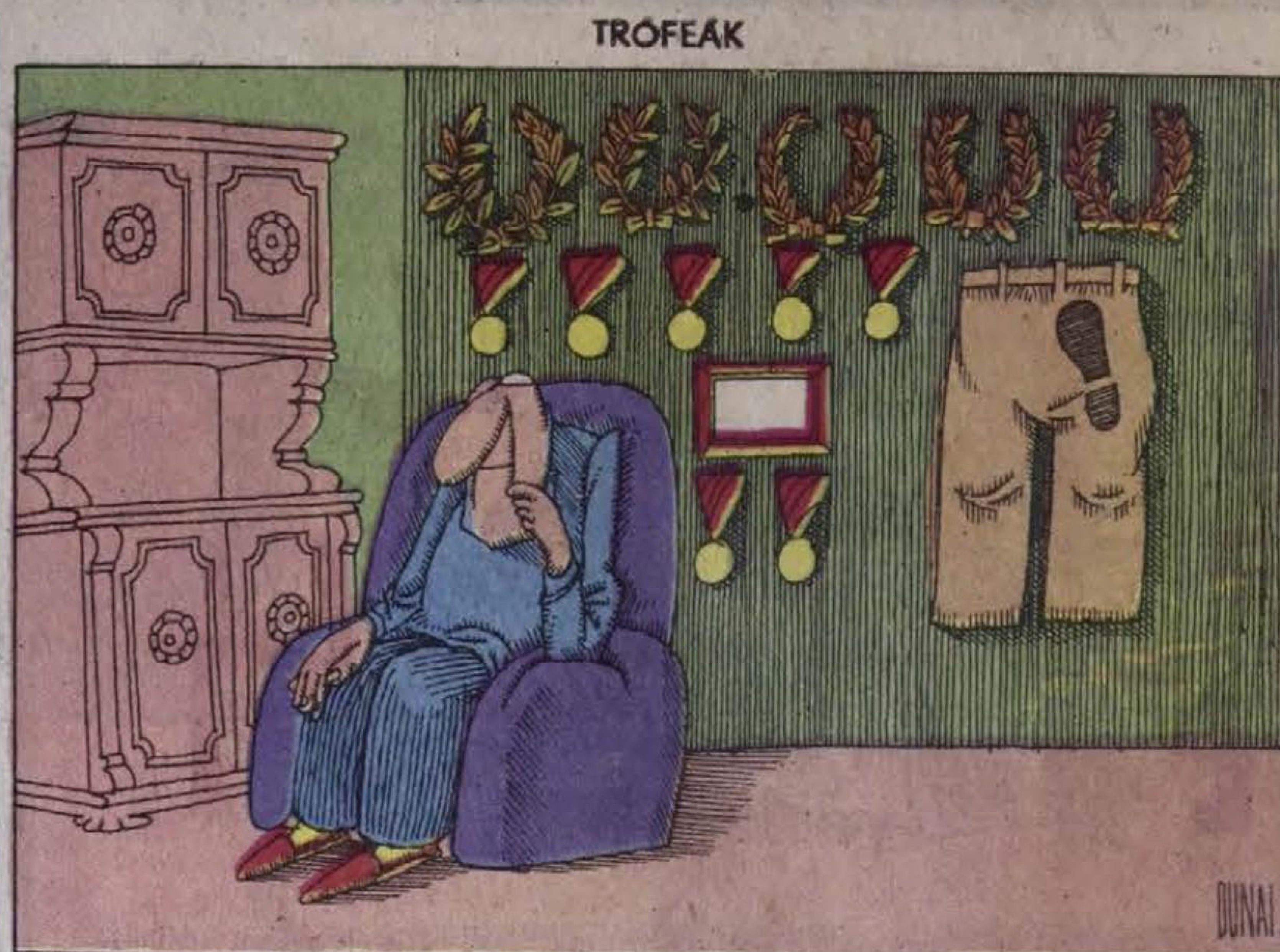


– Rátok hagyom az adóelőlegeimet...



– Azért maradt a Grósz Károly miniszterelnök is, mert egyébként nem szólhatna bele a párt a gazdaságba?

TRÓFEÁK





– A bűnbakunk!



Az újgazdag vendége megcsodálja a falon lógó festményt.

— Milyen nagyszerű munka! Ki festette?

— Sajnos, nem tudom — feleli az újgazdag. — Készen vettem.

KÍSÉRTET



– Itt már csak bírálgatnak, átköltözöm valamelyik fejlődő országba...

A MAGYAR KERÉK

— ÉS MEGINT ELÖLRŐL —



Amikor elterjedt az új találmány híre, csak legyintgettek Lebédiában: ugyan, ez megint valami kazár dolog, — mi az, hogy kerék, nincs ennek semmi értelme. De mert a hosszútávú tervekben szerepelt a népvándorlás előkészítése, odasuszterolták azt az ügyet is — oly mindegy, milyen címen utalja ki jó embereinek a Törzsi Kincstár az utolsó petákját.

Csak az rettenetes lófő-tudományos-táltos háborgott megint, mikor meglátta a pénzügyi terveket igazoló Fal Dumát. — Ennyiből? Egy komoly kutatást? Na, ha nem csapjátok hozzá a keréklicenc vásárlásához szükséges összegnek a... — Hozzácsapták, hát menjen az ő boltja is: meg aztán féltek, hogy megint létrehoz valami ad-hoc bizottságot, mint tavaly, mikor egyik határozatukkal csapták agyon a másikat. Hozzácsapták, hallgasson hát.

Így aztán elindula tizenkét kőmíves (atya, fiú, szegény rokon és a többi) egyelőre még nem arra, amerről hírek hallatszottak *erről a dologról*, hanem éppen ellenkezőleg, megállapítani az átkos Magor-rendszer felelősségét azért, hogy ez az *izé* már megint egy külföldre szakadt lebéd-finek jutott eszébe. Vándoroltak, egyre tovább mentek a költségekben, ami nem volt csoda, mert éppen ebben az időben vezették be az édeni *Mehrwehrsteuert*, hát hiába, még a mennyország sem fenékig Medgyessy. De él a magyar, áll a költségvetési póthitel — így elrendeződött ez az ügy is, hazajött, aki ott nem maradt, kutyabőrre kaparta frissen szedett tudását a kerékről. Lebédiaszerte hullt a Törzsi Díj. (Állam még nem volt.)

Ennyiben maradt is volna az ügy, hiszen így volt ez mindig, mióta a történelem előtti kor csak létezett: de akkor egy este Gyula, a vezér nem volt Álmos és elővette az évi népvándorlási tervezetet mert rég röhögött egy igazit és a *Ludast* még nem találta fel a Gábor Andor. Így jött rá, hogy a következő évezred elején a magyaroknak meg kell jelenniök — *hódítókként* — a Pireneusok lábánál. Azonnal hívatta az illetékes miniszterhelyettest, számoljon be, hogy' is áll ez az ügy és miért áll, el ne feledkezzen semmiről, különben érdemei *felismerése* mellett elbúcsúzhat beosztásától és nyugállományba vonulhat egy pimf Terelő Érdemérem arany fokozattal. És legyen különös tekintettel a szállítási nehézségek megoldására, nehogy megint előforduljon, hogy késik a nyereg alatt puhított húsra való só, — *á'propos*, állítólag van valami találmány, amit a más égtájakon népvándorlók alkalmaznak mostanában. Azt is nézd meg, légy szíves.

Hát így történt, hogy a kerék ügye ismét napirendre került. Bulcsu rá-üzent Hontra, Hont Pest-Pilis-Soltra, egyik a másikat szuttyongatta. Legalább az Appenninekig el kell jutni, azzal már megelégszik az Öreg, ő is tudja, hogy a terv csak terv. Összedugta vagy hat okos a fejét, így aztán másnap a lapok hírül adták, hogy megszületett a magas szintű elvi elhatározás a népvándorlás ügyében. És egy kicsit lecsíptek a jövendőbeli mezőgazdaság támogatásából, egy kicsit elvettek a korabeli ipar fejlesztéséből és meglett, amennyi kellett a táltosi kutatásokra.

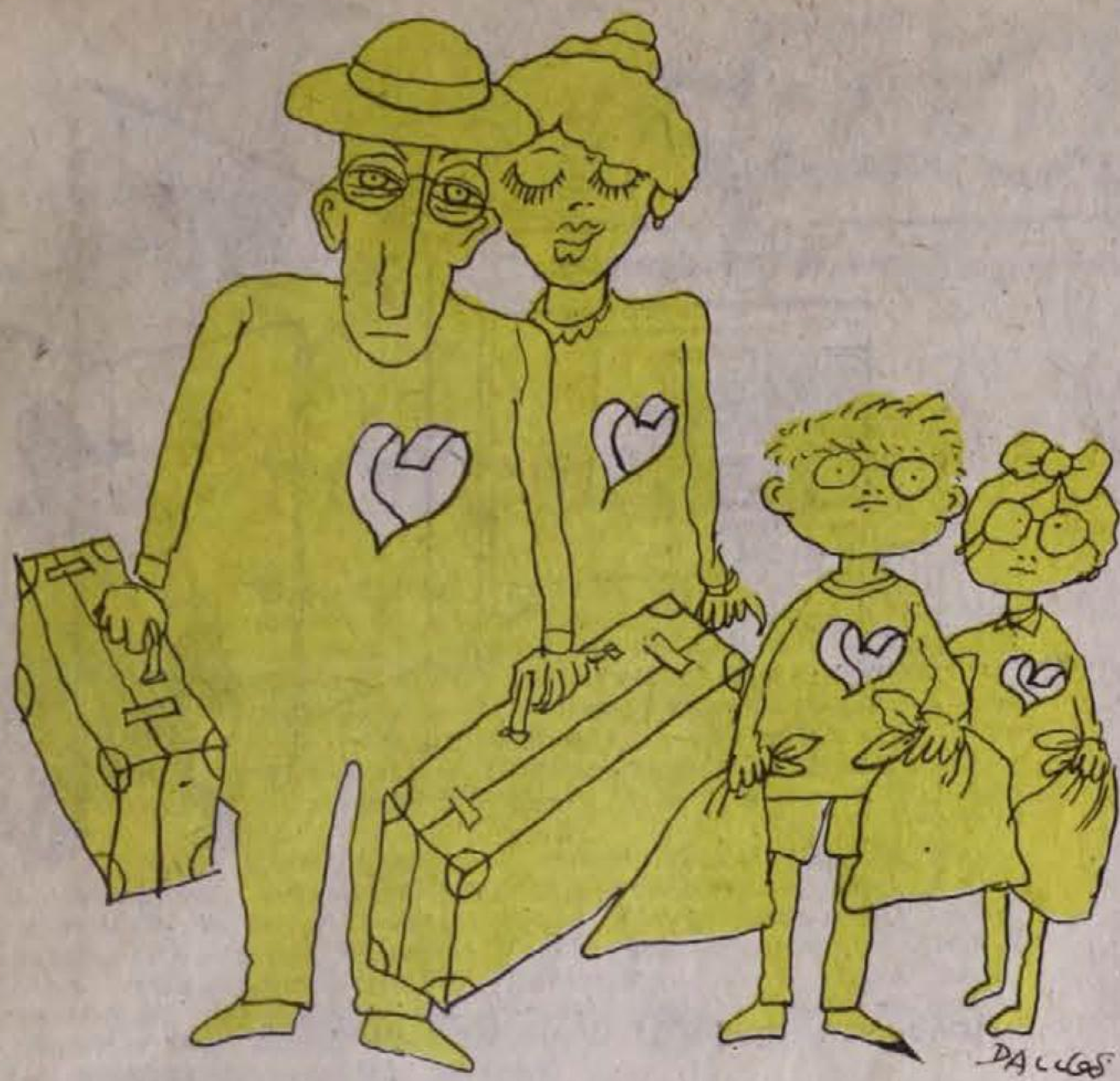
Elkövetkezett ezért az a nap, mikor a Recsegő Harsona már hajnali adásában tudtul adta: *új honfoglalási technológiát dolgozott ki a Táltostudományok' Társasága. A nagy jelentőségű találmány honi kidolgozása ennyi-megannyi deviza-dénár megtakarítását jelenti. A találmány — a magyar kerék — teljeskörű bevezetése a népvándorlás következő évtizedeiben várható.*

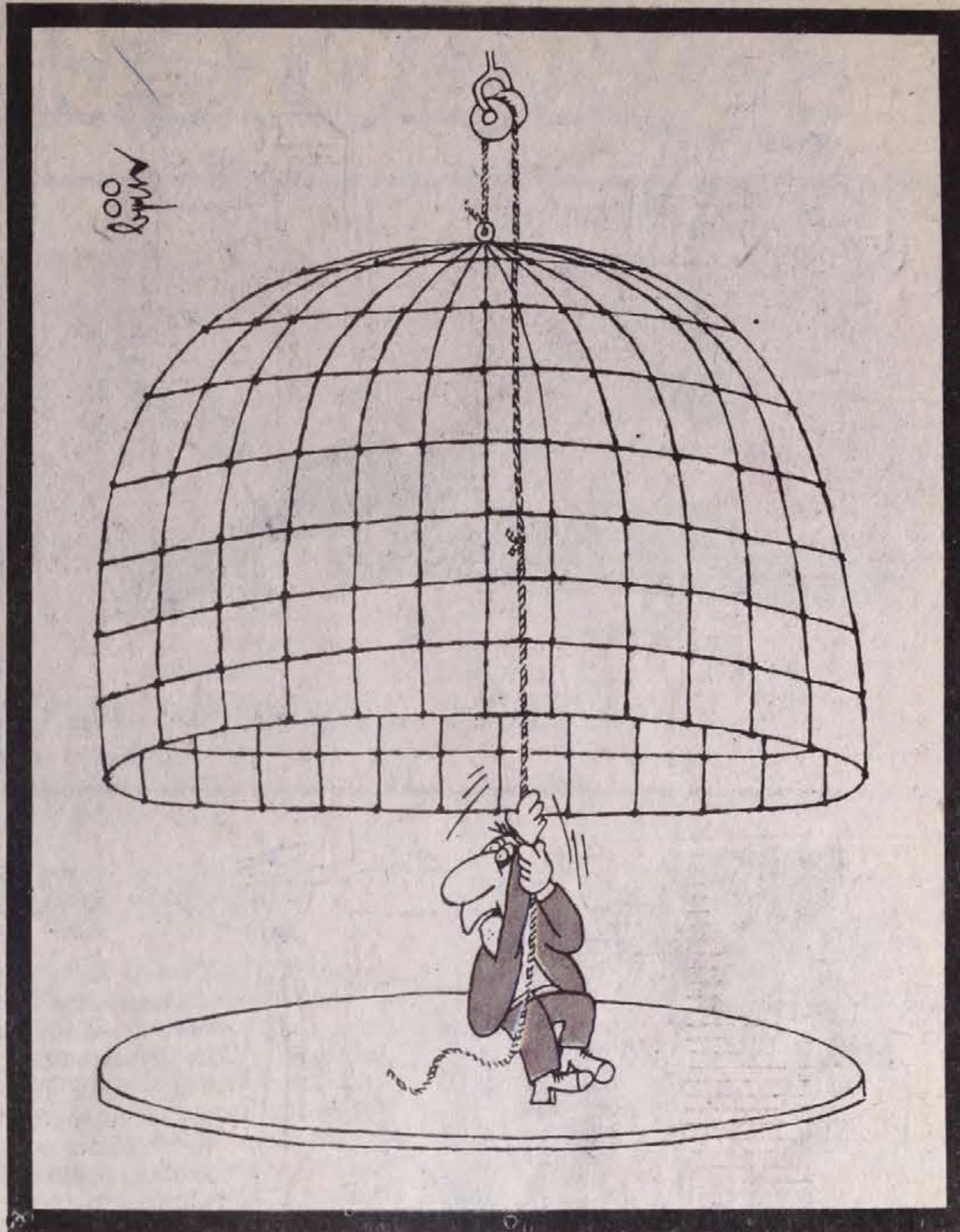
És még aznap este a lebédvárosi Telepofa Vigyorgó hozsannával egybekötött gulyáspartit rendezett. Megszólaltatta és bemutatta az alkotókat, akik szerényen elmondták, hogy a magyar kerék azért világ-jelentőségű, azért jobb és korszerűbb minden más keréknél, mert *négyszögletes és nem kerek*: így előállítása sokkal hatékonyabb, és ami a tárolását illeti, az tökéletesen biztonságos. Például lejtős terepen álló raktárban is lehet tartani — amit az eddigi, külföldi kerekekről nem lehet elmondani. A műsor a Kerék-induló eléneklésével ért véget: *legjobb lap a piros hetes — a magyar kerék szegletes.*

Kétségtelen, később a gyakorlat — a Kárpátok keleti oldalának megmászása a magyar kerékkel felszerelt szekerekkel — felvetett bizonyos problémákat. Ezeknek szerepük volt abban, hogy a Kárpátok túloldali megmászását — nyugati irányba — a vezéri tanács egy időre, ideiglenesen elhalasztotta.

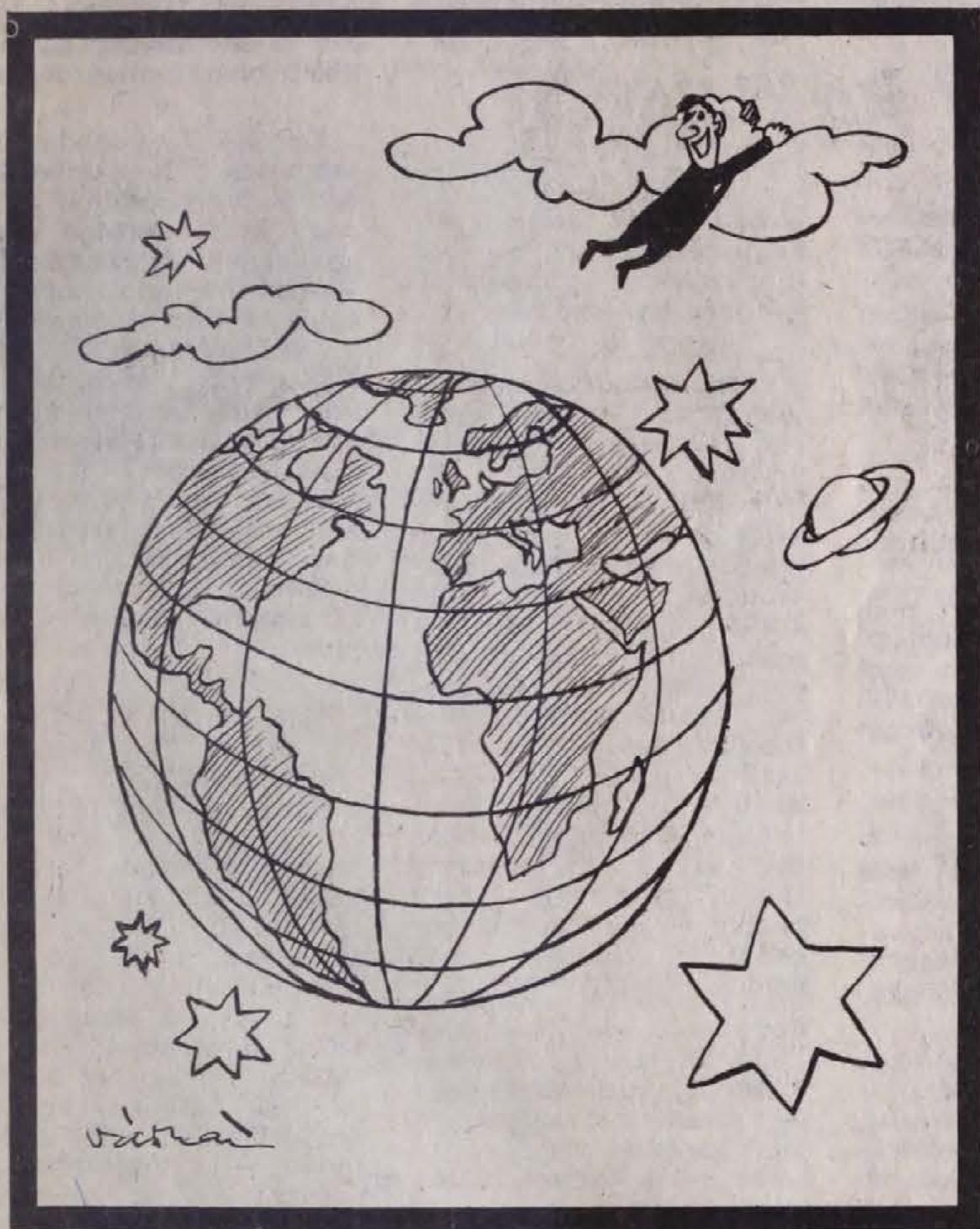
Hát így maradtunk Hunniában.

Várkonyi Mihály

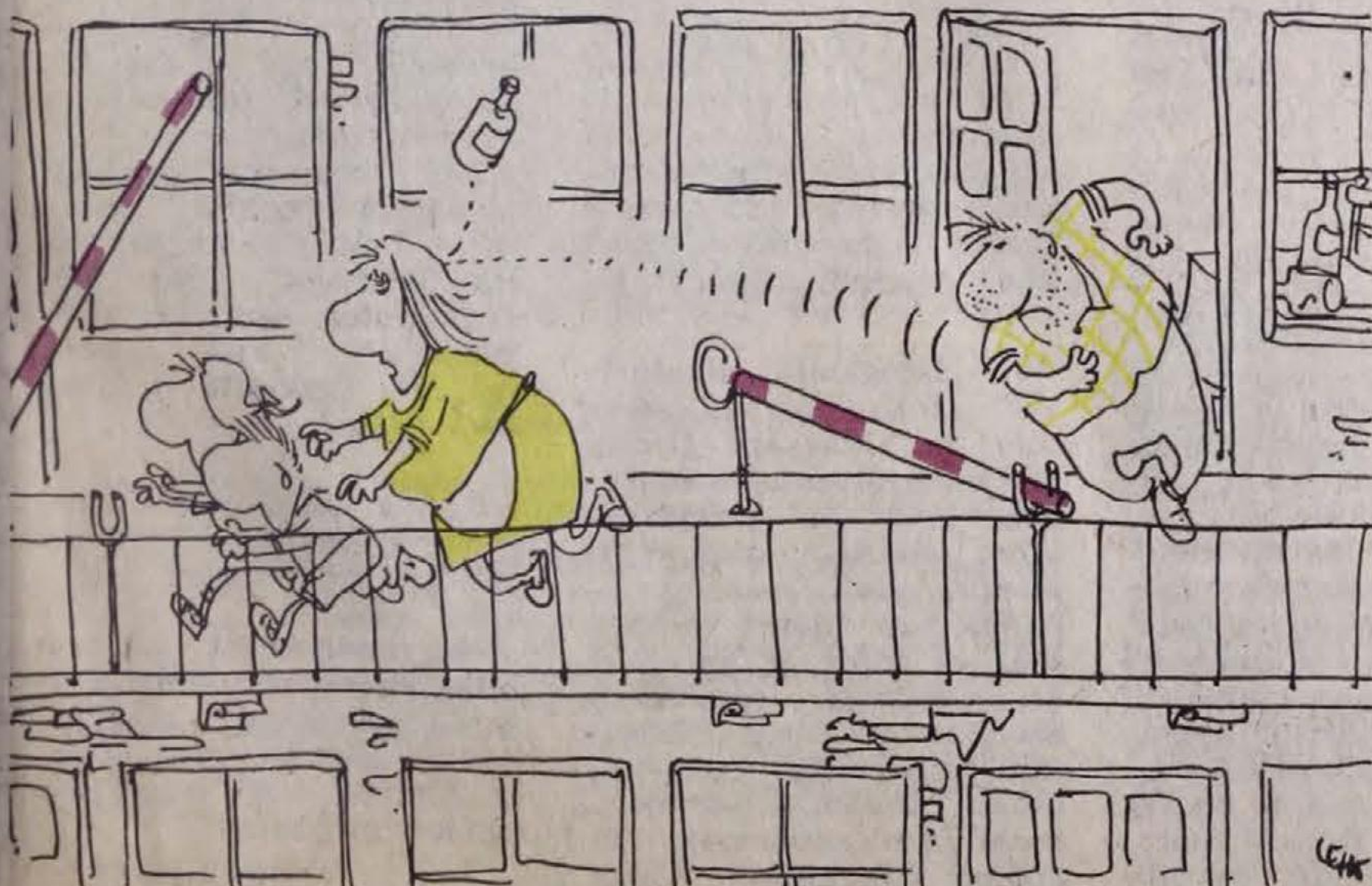




MENEKÜLT



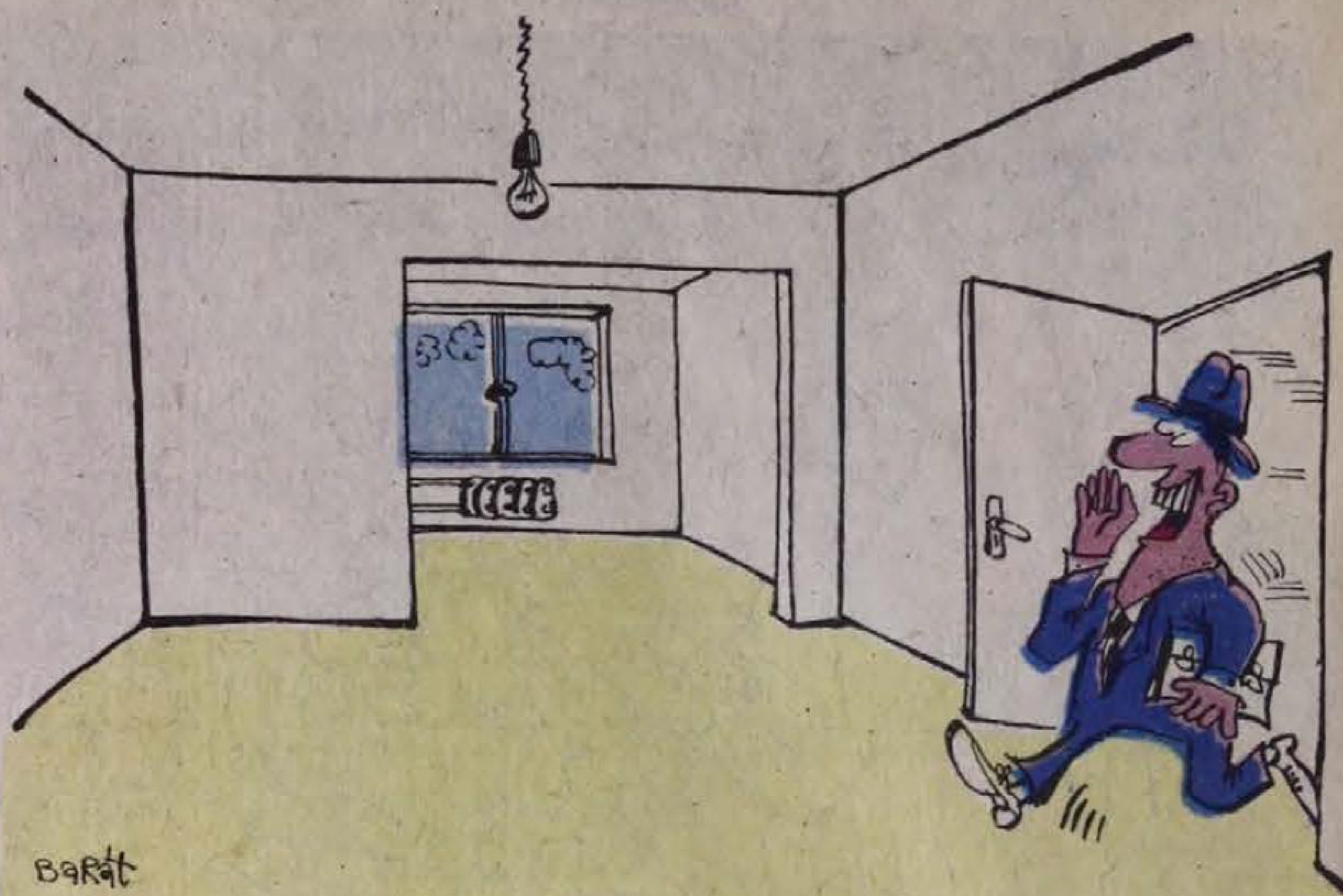
DALLOS, BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, DUNAI, HEGEDÜS, LEHOCZKI







– Apa, a láthatatlan jövedelmedből telik egy kis munkanélküli segélyre?



– Halló, van itt valaki? Itt az önök adóellenőre...



– Ez most egészen más! Ma volt a bortermelők egyesületének alakuló ülése!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

– Az ember gyereke a leghálátlanabb lény, aki csak létezik – panaszkodik az idős úr. – Évekig mindenről lemondtam, csak hogy a lányomat kitaníttathassam orvosnak. Most ő az orvosom és mit csinál a semmirekellő? Eltiltott a cigarettától és az alkoholtól!

BAKI BAKI HÁTÁN

„Látszólag unalmas jelenet" — olvasom az Élet és Irodalomban.

Ez (csak tippelni tudok) olyan jelenet lehet, amelynek láttán az ember látszólag ásítozik, pedig csak álmos.

•

„Eisenstadt"-ról beszél többször is a tévéhíradó munkatársa.

Vajh miért? Miért nem *Kismartonról?* Tudtommal Ausztriában még az sem zavar senkit, ha mi magyarok még akár Wient is Bécsnek nevezzük.

•

„Ne *maradjék*" — mondja a tévében jeles külpolitikai tudósító-kommentátorunk. „Ne *terjedjék*" — olvasom a Magyar Hírlap egyik külföldi beszámolójában.

Az iktelen igéknek az ikesek szabálya szerinti ragozása nagyobb hiba, mint a fordítottja. Kívánom, hogy ez a szokás ne marad*jon* meg; még kevésbé vágyom arra, hogy még terjed*jen* is.

•

A Valóság című folyóiratból: „A párt intézményrendszere az államitanácsi intézményrendszer párhuzamaként *épült fel, a legfelső szinttől a legalsóig.*"

Nyelvérzékem (is) tiltakozik: fentről lefelé ugyanis csak leépülni lehet, föl aligha.

•

Egy mai vers részlete: „Szűz Mária zöld rimánkodása, összekulcsolt fölnyújtott kezekkel..."

Nos, Szűz Mária idejében (sőt, egészen a hűbériségig) még nem volt szokásban a lebilincseltséget, vagyis az alávetettséget — szolgálatot — jelképező összekulcsolt kéztartás, még kevésbé ennek imára való fölhasználása. Sőt, Mária fiának követői is *hasmánt a földre terülve, szétcsapott karokkal* (presternáció) fohászkodtak még az Úrhoz.

•

„*Idejekorán* elvérzett" — jelenti egy magyar vívóról a Magyar Hírlap tudósítója.

Jó lett volna, ha a kedves kolléga idejekorán (vagyis még időben) megtanulja, hogy az „idejekorán" ma már nem azt jelenti, mint még jó száz éve, tehát hogy „túlságosan korán". Ezzel az „idejekorán"-nal egyébként is kezdünk úgy dobálózni, mint a „valóban" helyett tévesen használt „valójában"-nal. Az egyszerű „korán" szó, vagy — nem bánom — „a vártnál korábban" kifejezés már nem is jó?

•

„Dr. Her*zre* és Dr. Pad*lásra* is megemlékeztek" — olvasom az Élet és Irodalomban.

Én *róluk* tettem volna ugyanezt.

•

„Az elúszott birtokot *Belle Rève*-nek, szép álomnak hívják" — olvasom egy színházi kritikában.

Csak szép álom, hogy két francia *szót* egyszer hibátlanul írnak, majd le sajtónkban. A „reve" ugyanis nem „rève"; s mivel himnemű, hát nem is „belle", hanem *„beau"* (bó). A többi stimmel.

•

A „látogatása alkalmával" szókapcsolatról olvasom a Magyar Hírlap egyik nyelvészeti cikkében, hogy az *„mind az időre, mind az oksági viszonyra utal"*.

Nos, az időre valóban utal, az időre és az oksági viszonyra *együttesen* azonban inkább a „látogatása alkalm*ából*" szókapcsolat utalna. Remélem, senki nem orrol meg rám annak alkalmából, hogy ezt az árnyalatot, élve az alkalommal, szóvá tettem.

•

Egy NB I-es labdarúgómérkőzés Népszabadságbéli tudósításából: *„A nagy hajrát kivágó egerszegieknek a cserejátékos Purger mentette meg az egyik pontot."* Ugyanennek a mérkőzésnek Magyar Hírlap-béli tudósításából: *„A nagy hajrát kivágó egerszegieknek a cserejátékos Purger mentette meg az egyik pontot."* A két tudósítás alatt azonos név olvasható.

Sajnos, nekem csak bakirovatom van. Etikai nincs.

•

Sajtónkban ma mindenki, akinek van valamije, „rendelkezik". A copfos kislány copffal rendelkezik" (vajon mit írhat elő szegény beosztott varkocsnak?); a kisnyugdíjas alacsony nyugdíjjal, a lakástulajdonos pedig lakással „rendelkező" személy. Lassan az ú-, -ű képző is kiszorul a divatból: ami — teszem — téglalap alakú, az ma téglalap alakkal „rendelkezik". Sőt legutóbb — a tévéhíradóban — már ezt is hallottam: *„A páncélszekrény két kulccsal rendelkezik."*

Vagyis, amint látható, rendelkezni már nemcsak az ember rendelkezik, hanem egy úrhatnámabb páncélszekrény is. Valószínűleg abból a megfontolásból, hogy hozzá két kulcs *szolgál*. (Mármint a normális beszédben.)

Még megérjük, hogy a nótát így énekliK: „Fizetek, főúr, rendelkeztem egy feketével." Avagy: „A Bajza utca sarka rendelkezik egy kis palotával..." Lelkesítő kilátások.

•

E havi két nyilatkozatgyöngyszemünk, ezúttal minden kommentár nélkül.

Magyar Nemzet: *„A terület mérnöki feltártsága nem egyértelmű."* Magyar Rádió: „Frunze nem bírta az altatást, és *tulajdonképpen meghalt."*

Timár György



AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Duran-Duran együttes első két lemezét; — V. Fable: A halkirálynő és a kommandó c. könyvét; — Nemere I.: Élni életveszélyes c. munkáját; — Szobai kondícionáló kerékpárt; — Középfokú német nyelvvizsga-tájékoztatót.

KÍNÁLNAK: Kempingágyat; — 10 literes vízmelegítőt; — 603-as Lehel radiátort; — 2 db bukósisakot; — ETA porszívót; — Használt Polimer kazettákat; — Komolyzenei nagylemezeket; — — Sok könyvet; — Gyermekjárókát; 2 db Sony STK 0080 típusú IC-t.

CSERÉLNEK: A Vasútmodellezés 1960—62 közötti számait, elektromos olajpumpát, bukósisakokat, ETA porszívót, 10 literes vízmelegítőt 35 W-os hangfalakra, orgona klaviatúrára, 1960 előtti bélyegekre, HO-s jelző, biztosító kezelő tartozékokra; — Szobai tolókocsit szobai kondícionáló kerékpárra; — Komolyzenei nagylemezeket, könyveket és gyermekjárókát régi faliórára vagy Babette segédmotor-kerékpárra; — Használt Polimer kazettákat megegyezés szerint bármire.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 188-411-es telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

EGY-EGY SZÁRNYAT, COMBOT?

Vásároltam a budapesti úgynevezett éjjel-nappal Közértben egy tálca gyorsfagyasztott csirkecombot, panírozott állapotban. A tetején elhelyezett címkén az állt, hogy a törökszentmiklósi Baromfifeldogozó Vállalat gyorsfagyasztott csirkecombja. A csomagot odahaza kibontva meghűlt ereimben a vér, mintha azt is gyorsfagyasztották volna. A tálcán ugyan gyorsfagyasztott és panírozott állapotban, de — csirkeszárnyat találtam. Az ilyesmi anatómiailag sem téveszthető össze, gasztronómiailag még kevésbé. A műanyag tálca alján volt az újabb meglepetés, egy másik címke: „Gyorsfagyasztott csirkeszárny". Akkor már tudtam, hogy móka volt az egész. Meg kell mondjam, baromfifeldolgozó vállalatban én még ilyen tréfás kedvűt nem láttam, így azt se bántam, hogy a szárnyért a jóval magasabb combárat kellett fizetnem.

Hiszen már Arany János Családi körében sem tett különbséget a gazda: egy-egy szárnyat, combot nyújtott a kicsinyeknek...

(fogarasi)

LÉGY A SÖRBEN

A minap az ebéd utáni sétát követően betértünk Mezőkövesd-Zsórifürdőn a KISZÖV üdülő presszójába, ahol sört, kólát és cigarettát rendeltünk. Fizettünk is rögtön, a felszolgáló 93 forintot számolt. Mi sokalltuk, utánaszámoltunk, s kiderült, hogy a végösszeg csak 83 forint. Természetesen szóvá tettük, de ezt ő személyes sértésnek vette. A sört azért felbontotta. Mikor kitöltöttük az italt, a sörrel együtt a palackból egy légy is került a pohárba. Megkértük a felszolgálót, cserélje ki az üveget, ő azonban így felelt: „Nem nagy ügy! Kikanalazzam vagy átszűrjem a sört, mielőtt elfogyasztja?" Rövid vita után mégis visszavette az üveget és adott egy húszast.

Nem lenne célszerűbb egy ilyen idegenforgalmilag is frekventált helyen udvarias és hozzáértő embereket alkalmazni?

Toronyi Lénárd
Mezőkövesd-Zsórifürdő

DRÁGA VOLT

Ez évi 12. számunkban Nincs és nincs címmel jelent meg panaszos levél. Írója azt tette szóvá, hogy nem kapható a „Color komplex"-nek nevezett, színes frógéplap.

A Piért illetékeseitől a következő választ kaptuk:

Igaza van Földvári Sándornak abban, hogy pár évvel ezelőtt forgalmazott vállalatunk Color Komplex Sirály papírt, hatféle színben. Ez a termék nem a levélpapírt helyettesítette, hanem másolási célra szolgált. A termék nem volt sikeres, főleg magas ára miatt. Elfekvő készletünk még ma is van a Gyorskiszolgáló Üzletágunknál (Bp. XV., Mogyoród u. 37.). Egyébként színes levélpapírt — boríték nélkül — az ipar nem gyárt.

Kádárné Makrai Zsuzsa
papíráru beszerz. o. v.

Bács Sándor
áruforg. ea.

(ANTI)TALENTUM?

A Talentum KISZ Kulturális Fórum kiadásában márciustól Magyarországon is megjelenik az NSZK-beli Popcorn magazin. A kiadó jószándéka félreérthetetlen, a szerkesztők remek munkát végeztek. Ismeretlen tettesek azonban kétszer is elfelejtették pontosan tájékoztatni a poprajongókat a magazin megjelenéséről.

Itt az én esetem, pontosabban eseteim. Az első március 12-én, szombaton. A Rockstúdió műsorvezetője a tévében (az egyetlen rendelkezésemre álló hírforrás) közölte: a Popcorn első száma március 14-én, hétfőn kerül az újságárusokhoz. Csakhogy lakóhelyemen, a IV. kerületben már szombaton szétkapkodták a magazint. Érdekes viszont, hogy a XII. kerületben, ahol végül is sikerült beszereznem, hétfőn még mindig volt néhány példány.

A második eset: április elején a fent említett hírforrásból értesültem, hogy a Popcorn újabb száma hamarosan megjelenik. Dátumot azonban nem mondott. Így aztán a megfelelő információ hiányában nap mint nap járkálhattam a hírlapárusokhoz. Az eredmény nem maradt el: nemcsak az új számot sikerült megszereznem, hanem megtudtam azt is, hogy egyes újságárusokhoz csak tíz, másokhoz mindössze öt példány érkezett.

Ezek után két kérdésem van. Miért nem tudnak az illetékesek pontos időpontot mondani a popmagazin megjelenésével kapcsolatban? Miért nem lehet több példányt nyomtatni, hiszen az igényeket csak az eddiginél magasabb példányszámmal lehetne kielégíteni?

Csak nem abban keresendő a magyarázat, hogy a Talentum (amely szó nemcsak tehetséget, hanem pénzt is jelentett egy időben), nem tart igényt a Popcorn árusításából befolyó pénzösszegre?

Nem, erre gondolni sem merek. Mert, ha a Talentumnak nem kellene a talentum, akkor bizony inkább Antitalentum volna. Ez pedig bizonyára nem így van...

T. V.
Budapest

ÚJRA LESZ POGÁCSA

„Áfás pogácsa" címmel nemrég panaszos levél jelent meg lapunkban, melyre az I. Kerületi Tanács ipari-kereskedelmi osztályától a következő választ kaptuk:

Az üzlet vezetőjétől kapott információ alapján a pogácsát nem az ÁFA bevezetése miatt nem árusították, hanem azért, mert a vásárlói igény minimális volt és a pogácsa minősége gyakran kifogásolható volt. Az ÁFA bevezetése külön adminisztrációt nem igényel, az eladónő helytelenül tájékoztatta a vásárlót. Az üzlet vezetője továbbra is megrendeli a pogácsát, amellyel reméljük, a vásárlók is elégedettek lesznek. A panasszal kapcsolatban megjegyezzük, hogy az nem az ABC-áruházra, hanem a Duna MGTSZ hús- és tejtermék üzletére vonatkozott.

Polgár Istvánné dr.
osztályvezető

TÜCSÖK és BOGÁR

ték. Az orrgazda Taczman Elek büntetése 1 év börtön, aminek letöltését 3 év próbaidőre felfüggesztették.

A fülgazda figyelmeztetéssel úszta meg!

(A Szolnok Megyei Néplapból ollózta dr. Ábrahám László)

SZÉPEN, JÓL MAGYARUL. Győrött rendezték meg seny országosetaoihtaoihe sy a Kazinczy szépkiejtési verseny országos döntőjét. Me-

Jó mi?

(A Heves Megyei Népújságban találta Gémesi Károlyné, karácsondi olvasónk)

Valóban szenvedélyesség, nemritkán túlfűtöttség jellemezte a pártkonferencia álállásfoglalás-tervezetéhez kapcsolódó tömegszervezeti és párt-

Ezért kell igazi állásfoglalás-tervezetet késziteni!

(A Magyar Nemzetben találta Vadász G. Géza, acsádi olvasónk)



Tessék mondani, ezek a nehézsúlyúak?

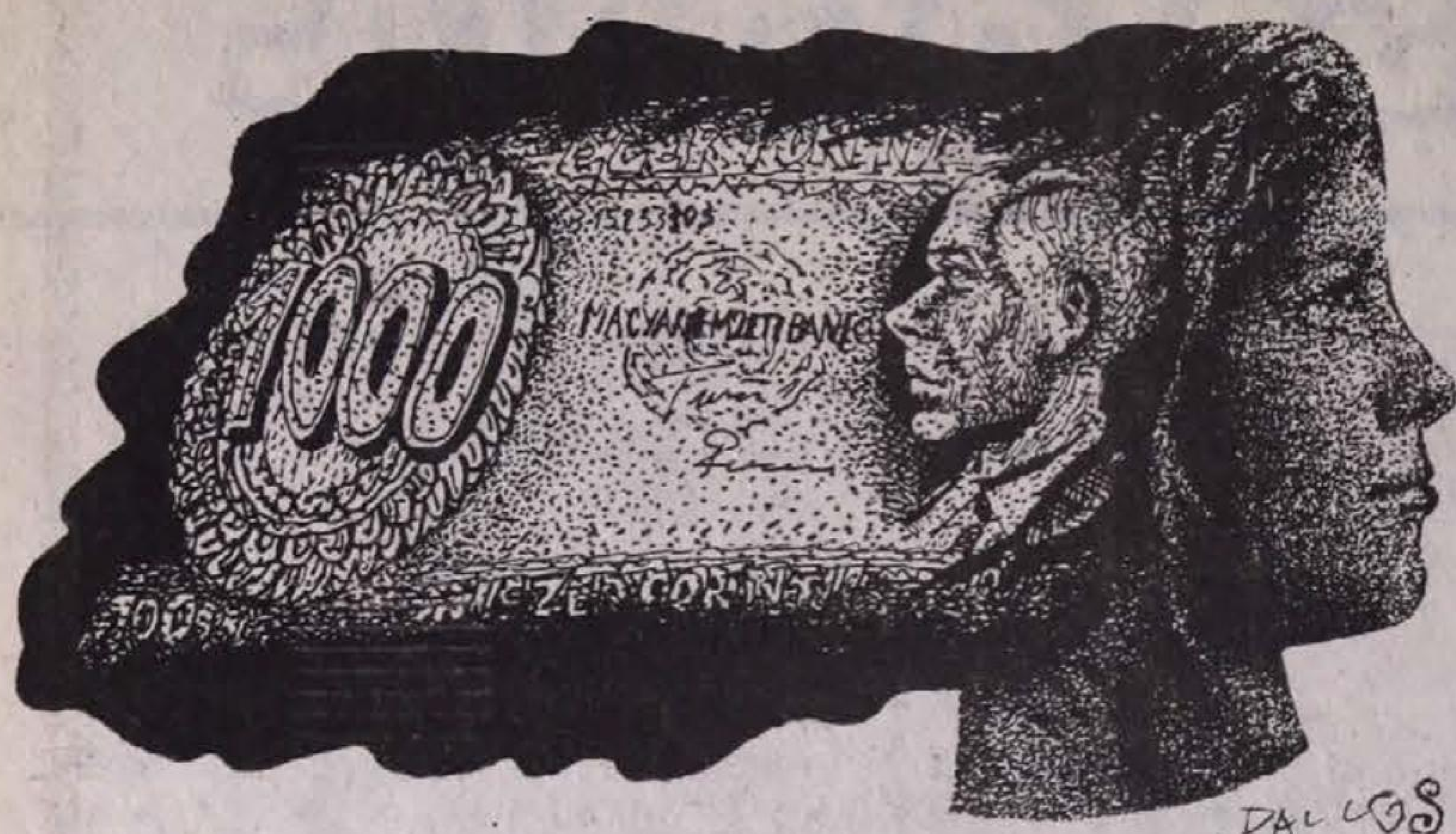
(A Népszabadságból ollózta Kardos Kornél, somogyvári olvasónk)

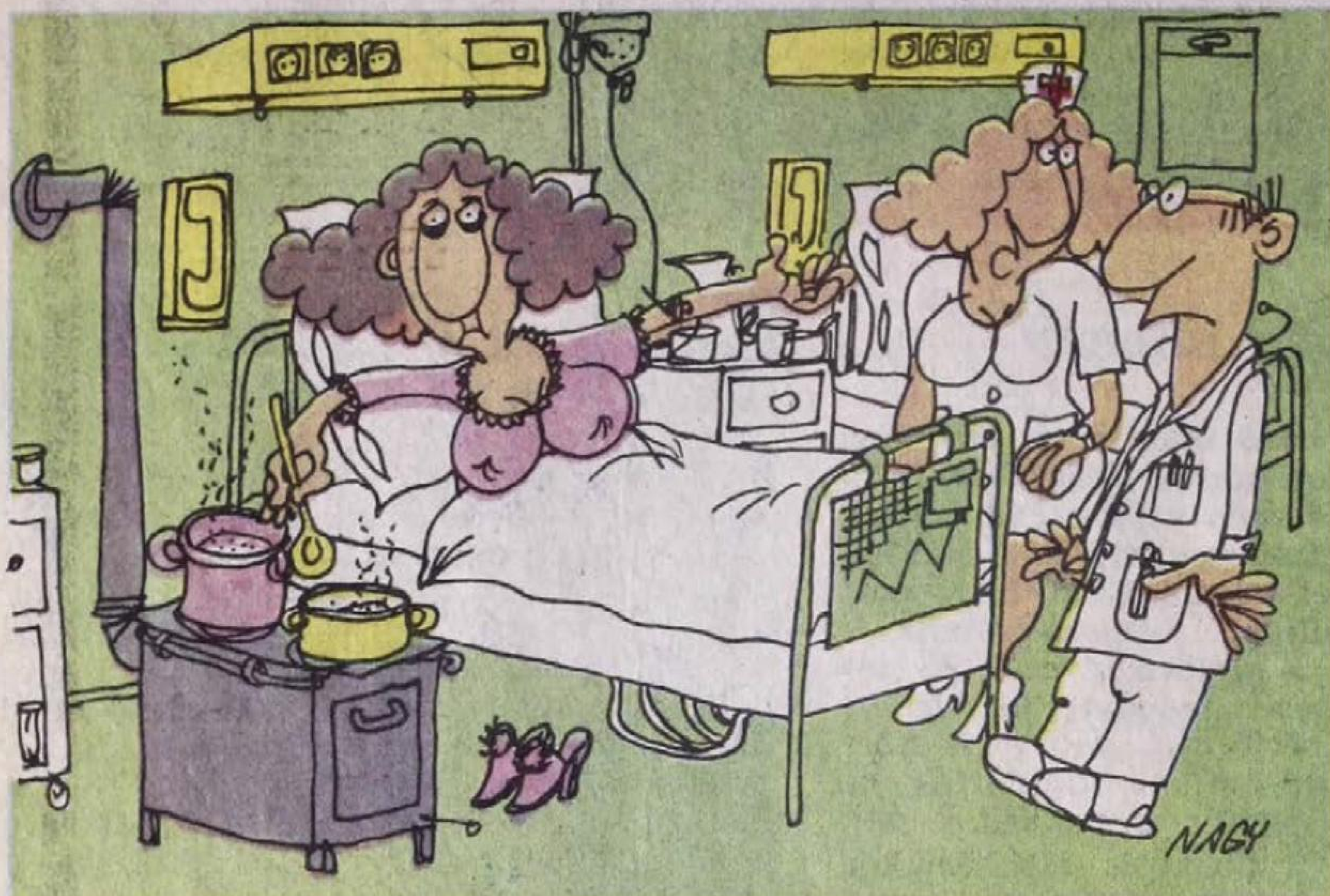
Dús hajú, barna nő kimagasló kultúrával férjet keres, 40 év körül, inkább vagyonnal. „Írok" jeligére a kiadóba.

Mi helyett inkább?

(A Hajdú-Bihari Napló apróhirdetései között találta Gellért Istvánné, debreceni olvasónk)

IDEÁLIS FÉRFI





– Nem volt senki, aki a férjét és a gyerekét ellátta volna . . .

TRIBÜN

Tom Landry, a több évtizede sikeres amerikai edző mondta:

— A tapasztalat csak egy dologra tanított meg. Most már mindig felismerem, ha hibát követtem el. Utólag.

***

Két hivatásos jós ül a lelátón, nézik a válogatott mérkőzést. Egyszerre megszólal az egyik:

— Te, engem ez a meccs kísértetiesen emlékeztet az 1994-es világbajnokság döntőjére.

***

Vesztett mérkőzés, az edző vadul szidja a csapatát:

— Egyetlen szerencsém van. Hogy Noé nem két párat vett fel minden állatfajtából a bárkájára!

***

Sikeres utánpótlásedző mondta:

— Minden gyerekhez úgy kell hozzányúlni, mint egy vizes szappanhoz. Ha túl könnyen fogod, egykettőre kicsúszik a kezedből. Ha viszont túl keményen szorítod — akkor is.

***

Vizsgaidőszak. Egy egyetemista keservesen panaszkodik.

— Két kilométernyire lakom a főiskolától. Minden reggel futva teszem meg az utat, nehogy elkéssek. Mégsem kaptam meg az aláírást testnevelésből . . .

(p. p.)



SZOLGÁLTATÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Nem. De kétszáz forintot vártam tőle, és csak ötvenet adott.

200—200 forintot nyert:

Drobina Tiborné, Zalamerenye, Kossuth u. 30. 8747. Kiss Sándorné, Tiszaalpár, Deák Ferenc u. 37. 6066. Buda Ágnes, Budapest, Edison köz 6. II. 1142.

A nyereményeket postán küldjük el.

FOROG AZ IDEGEN

A külföldi turista azt mondja a főpincérnek:

– Örülök, hogy a konyhai személyzet olyan tiszta.

– Honnan tudja, uram? Hiszen nem is járt a konyhában.

A turista válasza a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 6-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

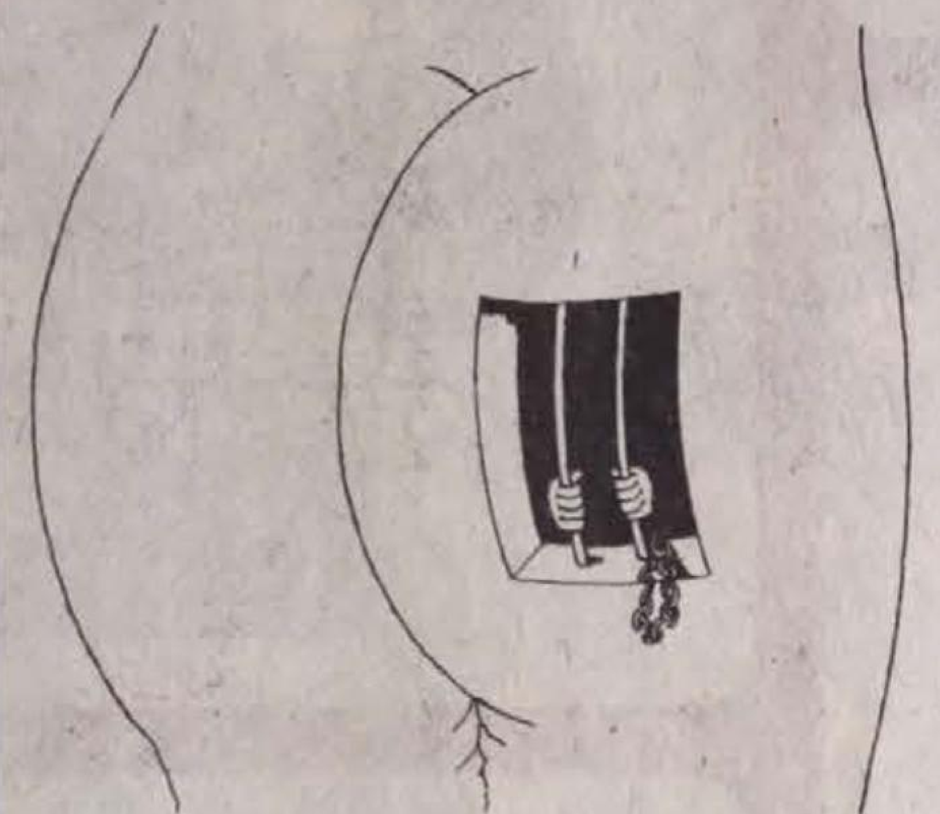
Benke István

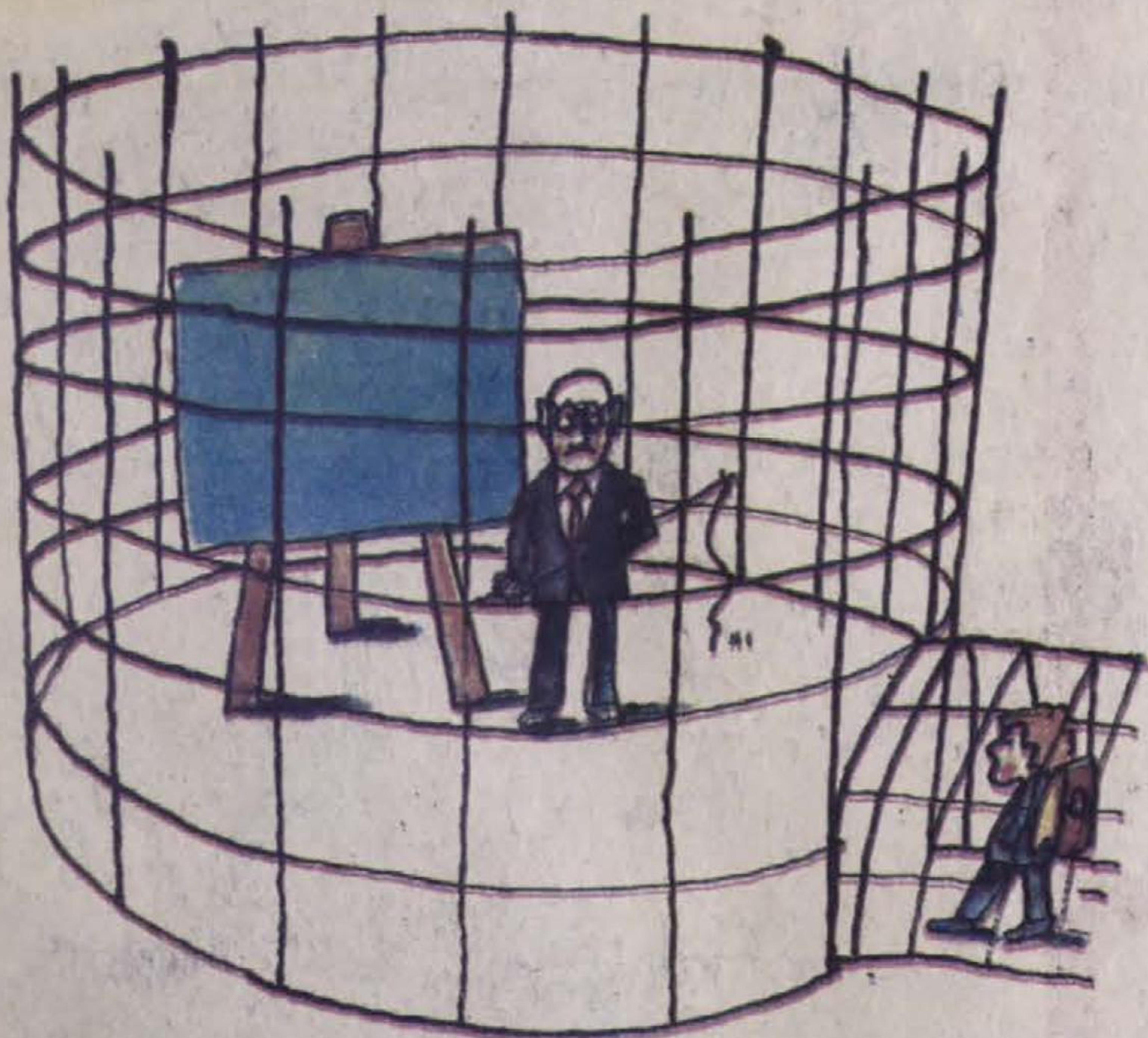
ILYEN A JÓ FÁNK | VÁLASZ 1. RÉSZE | ÁZSIAI GYIKFAJ | HELYESEL | KOHÁSZ VÁROS | ARANKA BECÉZVE | DÉLRE | JUTALMAZ | VERSKELLÉK | FÖLÖSLEG | TÁVOLRA | TOLNAI KÖZSÉG, RAG IS | TRÉNING | ANTIK VERSFORMA
SZINÉSZ /GÁBOR/ | ISKOLAFAJTA V. | HARCIAS HÖLGY | ELEKTROMOSSÁG
MEGY | FOGYASZTÁSMÉRŐ | KELLENE | NAGYOBBITÁS
ROMÁN ANNA | SZÓFAJ | MALOM TÖLCSÉR | NŐI NÉV | ALFÖLDI JELLEGŰ
FEL KELÉS | ÉNEKLŐ SZÓCSKA | NÁTRIUM | SZARVASFÉLE
VÁLASZ 2. RÉSZE | ELŐADÁS TARTÁSA | NÉRÓ IS EZ VOLT | SORSJÁTÉK VOLT | RITKA FFINÉV | NÉMA LIBA! | HARCOL | KÉSŐBB | LAPBÓL KIVÁG | VÉGIGSZENVED | EZENKIVÜL | REJTŐZKÖDIK | SZESZES ITAL | HAJAT NYIR
A FÖLD ... IS | SOKSZÖG | KŐBŐL FORMÁLJA | OKTAT
A FA KORONÁJA | ... TROLL /HEINE/ | FOSZFOR | A LEGRÉGIBB IDŐMÉRŐ | KASZÁL | BIBLIAFORDÍTÓ /GÁSPÁR/ | ESETLEG | DRÁGÁLL | TONNA | ODATESZ
KÁRPÁTUKRÁNOK | BÁNTÁS LÁBBAL | SZÜLŐI MINŐSÉG | KATONÁT ÁLLÍT | HÉLIUM | SZÉLES MEDRŰ VÍZ
LÍRA KÖLT | TÜKÖR ... ÁLL | SZERVIROZÁS | SZENNY | ... UNTALAN | WEST... STORY | TAKAR | TUDOMÁNYOS TÉTEL
SZIGORÚ PARANCS | ANGYALRANG | ÉRIK A MEGGY | KÉTES HASZON | HOZZÁTESZ | HIBÁZIK
FRANCIA KÖLTŐ, ÍRÓ /LOUIS/ | NEM VÉRROKONI | PIANISSIMO, RÖV. | MÚLT ÉVI | VÉDELMEZ
GŐZBEN PUHULÓ | AMPER | ÍRÁSMŰ FONTOS RÉSZE | OXIGÉN
HIBA A SZÖVEGBEN | MESEBELI VARÁZSLÓ

IMPORT HUMOR OTT, TÚL A RÁCSON . . .











Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 188-411
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VAGNER FERENC vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/22-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

TAPASZTALATCSERÉN



– Úgy nézzétek, elvtársak, hogy itt már kétezer-ötszáz évvel ezelőtt sikerült megvalósítani a demokráciát!

VIDEO-KORSZAK



– Volt négy konyak, kilenc sör és harminchét hulla . . .

BÓVLI



– Pillanatok alatt kiderül, hogy egyáltalán érdemes-e foglalkoznunk a többi cuccukkal . . .

SZENDVICS





– Külföldi hitelezőink kíváncsiak, hogy mibe fektetjük a pénzt . . .